 പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ

തിരുമൊഴികൾ

(Malayalam)
Parisudha Pampady Thirumeniyude Thirumozhikal
(Writings & Speeches of St. Gregorios of Pampady)
Compiled by: Joice Thottackad

Published by: Sophia Books, Kottayam
Mob: 99471 20697
Web Edition: Feb. 20, 2011
Typesetting: Sophia Print House, Kottayam

പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ

തിരുമൊഴികൾ

സമാഹരണം

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

സോഫിയാ ബുക്സ്
കോട്ടയം

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

ഗവേഷകനും പത്രപ്രവർത്തകനും പ്രസാധകനും.

സോഫിയാ ബുക്സ്, ഗ്രിഗറി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റഡി സെന്റർ, പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഡോട്ട് ഇൻഫോ, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി. വി. എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകൻ.

മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*, ആദ്യത്തെ ലക്ഷണമൊത്ത യാത്രാവിവരണമായ *ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം* നാലാമത്തെ യാത്രാവിവരണമായ *കൊളംബ് യാത്രാവിവരണം* എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ മുപ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസാധകൻ.

പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ പേഴ്സണൽ അസിസ്റ്റന്റ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാവിജ്ഞാനകോശത്തിന്റെ എഡിറ്റോറിയൽ അസിസ്റ്റന്റ്, മലങ്കരസഭ മാസികയുടെ പത്രാധിപ സമിതിയംഗം എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

കൃതികൾ: ദാർശനികന്റെ വിചാരലോകം (എഡിറ്റർ), പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര (പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം), കുട്ടികളുടെ തിരുമേനി (പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം), ആദിമസഭാ ജ്യോതിസ്സുകൾ (എഡിറ്റർ), സി. പി. ചാണ്ടി: മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗീയ കിന്നരം (എഡിറ്റർ), കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി (എഡിറ്റർ), സ്നേഹം, സ്വാതന്ത്ര്യം, പുതിയ മാനവികത (സമ്പാദകൻ), കർമ്മശേഷിയുടെ കാതൽ (കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ ജീവചരിത്രം).

വിലാസം: 'സോഫിയാ', കണ്ടത്തിൽ ബിൽഡിംഗ്, തിരുനക്കര, കോട്ടയം-1

ഫോൺ: 99471 20697 E-mail: joicethottackad@yahoo.com

വാങ്മുഖം

ഭാരതമണ്ണിൽ വിശുദ്ധിയുടെ പരിമളം പരത്തിയ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ഇടയലേഖനങ്ങൾ, സ്വകാര്യ കല്പനകൾ, പ്രസംഗങ്ങൾ, സൂക്തങ്ങൾ എന്നിവയുടെ സമാഹാരമാണ് 'പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ തിരുമൊഴികൾ' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം.

പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ രചനകൾ 1990-കളിൽ ഞാൻ സമാഹരിച്ചു എങ്കിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളിയുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ടാണ് മലങ്കരസഭാപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ സമാഹരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യവുമായി ഞാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചത്. 'പ. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ തിരുമൊഴികൾ' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം 1990-കളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനായി തയ്യാറാക്കിയപ്പോൾ, ചന്ദനപ്പള്ളി സാറിന്റെ ജീവചരിത്ര ലേഖനത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുകയും സാർ അക്കാര്യം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മൻ രചിച്ച ജീവചരിത്രത്തിന്റെ പരിഷ്ക്കരിച്ച പതിപ്പ് 1999-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ സമാഹരിച്ച പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ രചനകൾ അതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പിന്നീടുള്ള ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പതിപ്പുകളിലും വെട്ടിയും മുറിച്ചുമൊക്കെ ഇവ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറാ 2009-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *'പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി: ആധികാരിക പുസ്തകം'* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും പ്രസംഗങ്ങളും സൂക്തങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ രചനകൾ ഒരു ഗ്രന്ഥമായി സമാഹരിച്ച് വെബ് എഡിഷനായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥപ്രസിദ്ധീകരണം ദൈവതിരുനാമ മഹത്വത്തിനും സർവ്വ സൃഷ്ടികളുടെയും നന്മയിലേക്കുള്ള നിറവിനും ഉതകിയാൽ ഞങ്ങൾ ധന്യരായി.

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

വാങ്ങിപ്പോയ സകല
ആചാര്യന്മാരുടെയും ഓർമ്മ
ഫെബ്രുവരി 20, 2011

ഉള്ളടക്കം

വാങ്മുഖം

ദളം ഒന്ന്

1. സൂക്തങ്ങൾ

2. പ്രസംഗങ്ങൾ

3. കല്പനകൾ

4. പ്രസംഗങ്ങൾ

ദളം രണ്ട്

1. ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

    – ഫാ. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ

2. ആർദ്രസ്നേഹത്തിന്റെ മൃത്യുഞ്ജയ മന്ത്രം

    – ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

3. ഒരു നല്ല ഇടയൻ

    – ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

1

സൂക്തങ്ങൾ

(പ. പാമ്പാടിത്തിരുമേനി പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ചെയ്ത പ്രഭാഷണങ്ങൾ, സ്വകാര്യ സംഭാഷണങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്നു സമാഹരിച്ച സൂക്തങ്ങളാണ് താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.)

1. കുഞ്ഞുങ്ങളെ! ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണം. മരണമുണ്ടെന്ന് ഒരിക്കലും മറക്കല്ലേ. നല്ലവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നോമ്പുനോല്ക്കുകയും സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകയും വേണം. അങ്ങനെയാണല്ലോ നമ്മുടെ കർത്താവ് കാണിച്ചു തരികയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതും. ഒരുങ്ങി ജീവിക്കുക.

2. മക്കളെ, പ്രയാസപ്പെടുന്നവരെ സഹായിക്കണേ. പകവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുത്. എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കണം. കേസും വഴക്കും നന്നല്ല.

3. എന്റെ പ്രിയരെ, പള്ളി ആരുടെ വകയാണ്? നമ്മുടെ വകയാണോ? പള്ളി ദൈവത്തിന്റെ വകയാണ്. അവിടെക്കിടന്ന് തല്ലും പിടിത്തവുമുണ്ടാക്കരുത്. പള്ളിയുടെ കഴുക്കോൽ ഊരിയവന്റെയും തൂണു പിടർത്തിയവന്റെയും അനുഭവങ്ങൾ പലതും നമ്മൾ കേട്ടിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. പള്ളി പരസ്പര സ്നേഹത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

4. ഭർത്താക്കന്മാരേ! നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യമാരുടെ ഭക്ഷണക്കാര്യവും ഓർക്കണമേ. അവരെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കരുതൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവർ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം.

5. കുഞ്ഞുങ്ങളേ! നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കണം. മാതാപിതാക്കളെ അനുസരിക്കണം. ഗുരുക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്കണം.

6. വൈദികർ നല്ലവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ആളുകളിൽ പ്രാർത്ഥനാശീലം വളർത്തണം. ഇക്കാര്യത്തിന് എവിടെയും ഊന്നൽ കൊടുക്കണം.

7. പള്ളി ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണ്. നാം പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധിയിലും സത്യത്തിലും നീതിയിലും പ്രവർത്തിക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകും.

8. വൈദികർ ദേവാലയത്തോടും അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും എപ്പോഴും ഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കണം.

9. പള്ളിയുടെ മുതൽ ദുരുപയോഗം ചെയ്താൽ അയ്മേനിയെന്നല്ല, തിരുമേനിയായാലും ദൈവം വെറുതെ വിടുകയില്ല.

10. ഓരോ വീടും ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണെന്നോർത്തുകൊള്ളണം.

11. വിശപ്പു മുതലായ പ്രാഥമിക ആവശ്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം തുല്യരാണ്. എന്റെ വിശപ്പും ഈ പാവത്തിന്റെ വിശപ്പും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

12. മോഷണം പാപമാണ്. പാപം ചെയ്താൽ ദൈവകോപമുണ്ടാകും.

13. ദൈവാശ്രയത്തോടും സമാധാനത്തോടുംകൂടി എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

14. മനുഷ്യർക്കു വല്ലതും ഉപകാരം ചെയ്താൽ തിരിഞ്ഞുകടിക്കും. കടിക്കുന്ന ഒരു ജന്തുവിനു കൊടുത്താൽ അതു തിരിഞ്ഞു കടിക്കയില്ല. പട്ടിയേക്കാൾ എത്ര മോശമാണ് ചില മനുഷ്യർ.

15. മക്കളെ, മരണമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത സദാ ഓർമ്മിക്കണം.

16. ദൈവം തമ്പുരാൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെയും നല്ലവരുടെയും മേൽ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കുകയും മഴപെയ്യിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. നാമും അപ്രകാരം ചെയ്താൽ മതി.

17. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കാവശ്യമില്ലാത്ത താൻ രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചെങ്കിൽ ആവശ്യക്കാരനായ നീ പ്രാർത്ഥിക്കാതിരുന്നാൽ എവിടെ ചെന്നെത്തും.

18. ദൈവപുത്രനായ തമ്പുരാന് പ്രാർത്ഥന ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ പാപികളായ നമുക്ക് എത്ര അധികമാവശ്യമാണ്.

19. ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും പിതാവെന്നല്ലേ പറയുന്നത്. എല്ലാവരെയും അന്വേഷിക്കേണ്ട ചുമതല എനിക്കില്ലേ. ഞാൻ എപ്പോഴും തിരക്കിട്ട ജോലിയിൽ ആയിരിക്കാനാണ് ദൈവനിശ്ചയം. എന്റെ സഹായം ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് സഹായം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

20. കഷ്ടപ്പെടുന്ന പാവങ്ങളെ നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ച് അന്വേഷിക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്യണം. എനിക്കുള്ളത് ഞാൻ അവർക്കു പങ്കിടുന്നു. അവർ എനിക്കുള്ളവരും ഞാൻ അവർക്കുള്ളവനും ആകുന്നു. സഭാമാതാവെന്ന ഒരമ്മപെറ്റ മക്കളല്ലേ നമ്മൾ എല്ലാവരും.

21. ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു ചെയ്തതെല്ലാം നിങ്ങൾ എനിക്കു ചെയ്തു എന്നാണ് നമ്മുടെ അരുമനാഥൻ കല്പിച്ചത്. നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നി

ല്ലേ. നാം പറയേണ്ടതും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതും തക്കസമയത്തു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഈ കല്ലുകൾ ആർത്തു വിളിക്കും എന്ന് ഓർക്കണം.

22. ഈ വ്യവസ്ഥകളെല്ലാം എന്തിന്? ഇവയ്ക്കെല്ലാം അതീതമായി സ്നേഹത്തിൽ തീർത്തുകൂടെ? മനുഷ്യൻ എത്ര ഉറച്ചുനിന്നാലും ഒരു ശ്വാസം മാത്രമല്ലേ?

23. ആരാധനകൾ ഭംഗിയാക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കണം. ചെറുപ്പക്കാരായ പട്ടക്കാർ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു ആരാധനകൾ നടത്തണം. അവർ ഭംഗിയായി ചെയ്താൽ അതിന്റെ മാനം മുതിർന്നവർക്കു കൂടിയാണ്.

24. നല്ല കുഞ്ഞായി വളരണം. സാത്താൻ നമ്മെ പരീക്ഷിക്കാൻ വരും. നാം അകപ്പെടരുത്. നമുക്ക് വളരെ ശത്രുക്കൾ ഉണ്ട്. ആരെയും വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത കാലമാ. എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാവരോടും ഒരേ സ്വഭാവത്തിൽ ഇടപെടണം. ചെയ്യുന്നത് ഭക്തിയായി ചെയ്യണം.

25. ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് കിടക്കാൻ നേരത്ത് ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. "ദൈവം തമ്പുരാനേ, പൊന്നപ്പച്ചാ എന്നിൽ നിന്നെന്തെങ്കിലും തെറ്റ് വന്നിട്ടുള്ളത് ക്ഷമിക്കണമേ. തെറ്റുകൾ വരാതിരിക്കുവാൻ ബുദ്ധിശക്തിയും കഴിവുകളും ചൊരിയണമെ, പൊന്നു തിരുമേനി - കുറ്റങ്ങൾ വരാതിരിപ്പാൻ കൃപ ചെയ്യണമെ. വചനത്താലും പ്രവൃത്തിയാലും ചെയ്ത തെറ്റുകളൊക്കെ പൊന്നുതിരുമേനി ക്ഷമിക്കണമെ" എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. പോരാത്തത് ദൈവം തന്നുകൊള്ളും. അവിടുന്നു നോക്കിക്കൊള്ളും.

26. അന്യന്റേത് എത്ര വിലയുള്ളതായാലും നാം അതിനെ ആഗ്രഹിക്കരുത്. നമ്മുടേത് മാത്രം മതി. കൂടാതെ മരണമുണ്ടെനിക്കെന്നതൊരിക്കലും മറക്കൊല്ല.

27. നിങ്ങൾ അന്യോന്യം നല്ല നടത്തയുള്ളവരും മാതൃകാ ജീവിതമുള്ളവരും, ജീവൻ വയ്ക്കേണ്ടിവന്നാലും കളവുപറയാതെ, സത്യം സംസാരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കണം.

28. അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളെ, ഞാൻ ശരീരപ്രകാരം നിങ്ങളെ വിട്ടുപോയാലും ആത്മീയപ്രകാരം എന്നും നിങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും. എല്ലാ നന്മകളെയും പ്രത്യേകം ഓർത്തു കൊള്ളണം. എന്നെ മറക്കാതെ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം.

29. കത്തനാരച്ചാ, ഇതെല്ലാം ആരുടെയാണെന്നറിയാമോ? എല്ലാം ദൈവം തന്നതാണ്.

30. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പാപം ചെയ്യുന്നവന് അധികം ശിക്ഷ ലഭിക്കും.

31. അധികം അറിയുന്നവൻ അധികം അടി കൊള്ളും.

32. ദിവസം തോറും ആത്മീയമായ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാതിരുന്നാൽ നമ്മുടെ നോമ്പുകളും മറ്റ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കേവലം ആചാരങ്ങൾ മാത്രമായിത്തീരാവുന്നതാണ്.

33. കേവലം ഒരു ആചാരം എന്ന നില മാറീട്ടു ദൈവത്തോടു നിരപ്പാകുന്നതിനും ദൈവത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗമായി വിശുദ്ധകൂദാശകളെ നാം അനുഭവിക്കണം.

34. എല്ലാ നോമ്പുകളിലും പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച മുതലായ പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിലും കുമ്പസാരിച്ച്, ആത്മീയ ഭക്ഷണമായ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരങ്ങളെ നാം അനുഭവിക്കേണ്ടത് എത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

35. നിങ്ങളൊക്കെ (വൈദികർ) നല്ലവണ്ണം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ആളുകളിൽ പ്രാർത്ഥനാശീലം വളർത്തണം. ഇക്കാര്യത്തിന് ഊന്നൽ കൊടുക്കണം.

36. എപ്പോഴും നമ്മേക്കാൾ താഴെയുള്ളവരെയാണു നോക്കേണ്ടത്. അവരോടു മാത്രമേ നമ്മെ താരതമ്യപ്പെടുത്താവൂ. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ നമുക്കൊക്കെ എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കാനേ വകയുള്ളു. ഈശ്വരൻ എത്ര വലിയ അനുഗ്രഹമാണു നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നത്. എന്തൊരു വലിയ ഭാഗ്യം!

37. ഒട്ടും അഹങ്കാരം പാടില്ല. ആകാശത്തോളം ഉയർത്തപ്പെട്ടവനേ നീ പാതാളത്തോളം താഴ്ത്തപ്പെടും എന്ന് ഈശ്വരൻ നമ്മോടു കല്പിക്കാനിടയാകരുത്. മറ്റുള്ളവരോട് സൗമ്യതയോടും താഴ്മയോടുംകൂടി പെരുമാറണം. അത്യാഗ്രഹം അരുത്. ലളിതമായ ജീവിതമേ ആഗ്രഹിക്കാവൂ.

38. കെടാത്ത തീയും ചാകാത്ത പുഴുവും ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തേക്ക് ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കണമേ എന്ന് എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുക.

39. അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെയും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരെയുമാണ് ഞങ്ങളെയൊക്കെക്കാൾ ദൈവത്തിനു കൂടുതൽ കാര്യം.

40. ദൈവം നമ്മെ നയിക്കാതിരുന്നാൽ നമുക്ക് എന്തു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും.

2

പ്രസംഗങ്ങൾ

1. ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായിത്തീരുക

(1964 ഡിസംബർ 20 ന് തോട്ടയ്ക്കാട് മാർ അപ്രേം പള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ നൽകിയ ഉദ്ബോധനം)

കർത്താവിൽ പ്രിയരെ,

നമ്മുടെ ഭാരങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും എല്ലാമെല്ലാം ദൈവംതമ്പുരാനിൽ സമർപ്പിക്കണം. എല്ലാം എന്റെ ശക്തി, എന്റെ ബുദ്ധി എന്നു നാം ഒന്നിലും ഒരിക്കലും അഹങ്കരിക്കരുത്. ആ മനോഭാവം ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ഭിന്നിപ്പും വഴക്കും ശത്രുതയും ഉടലെടുക്കുന്നത്. അവയൊക്കെയും സാത്താന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. നോമ്പിലും ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലുമല്ലാതെ കലഹക്കാരനായ സാത്താനെ തോല്പിക്കുവാൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നതല്ല.

ആകയാൽ പ്രിയമുള്ളവരെ, ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളായി സർവ്വതും അവിടെ സമർപ്പിച്ച് പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും സൗഹാർദ്ദതയിലും നാം ഒന്നായിരിപ്പിൻ.

2. നിങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിക്കാനും മരിക്കാനും

(കുന്നംകുളം പ്രദേശത്ത് പ്ലേഗ് മഹാമാരി പടർന്നുപിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെ എത്തിയ തിരുമേനി കുന്നംകുളം പഴയപള്ളിയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ)

പ്രിയരെ,

നിങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിക്കാനും മരിക്കാനുമായിട്ടാണ് നാം വന്നിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായമാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഏതുവിധത്തിലുള്ളതായിരുന്നാലും എന്നെ അറിയിച്ചാൽ ബലഹീനനായ നാം വന്ന് നിവർത്തിക്കാം. നിങ്ങൾ മുട്ടിപ്പായി ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കുകയും മൂന്നു ദിവസത്തെ ഉപവാസത്തിലും നോമ്പിലും കഴിയുകയും വേണം. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഈ മഹാവ്യാധിയെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യട്ടെ.

3. മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മരിക്കട്ടെ

(കുന്നംകുളത്ത് പ്ലേഗ് മഹാമാരി പിടിപ്പെട്ടതറിഞ്ഞ് അവിടേയ്ക്ക് പുറപ്പെടാൻ തയ്യാറായ പാമ്പാടിത്തിരുമേനിയെ അനേകമാളുകൾ യാത്രയിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അതൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ 'മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മരിക്കട്ടെ' എന്ന ധൈര്യത്തോടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവനായി യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ തയ്യാറെടുത്ത തിരുമേനി ദയറായിൽ ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം).

"വാത്സല്യമക്കളെ,

ദൈവത്തിന്റെ കഴിവും ശക്തിയും ജനം അറിയണം. നാം സ്വമനസ്സാലെയാണു കുന്നംകുളത്തേയ്ക്കു പോകുന്നത്; ആരും നിർബ്ബന്ധിച്ചിട്ടല്ല. കുന്നംകുളംകാരും നമ്മുടെ മക്കളാണ്. നാം പ്ലേഗുബാധിച്ചു മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മരിക്കട്ടെ. അവിടെയുള്ളവർ നമ്മുടെ ശവത്തിന്മേൽ ഒരു പിടി പൂഴി വാരിയിട്ടുകൊള്ളും. മക്കളെ! നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമറിയാത്തതുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ പരിഭ്രമിക്കുന്നത്. ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെയൊന്നും സംഭവിക്കയില്ല. ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; നിങ്ങൾ കുന്നംകുളംകാർക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം."

4. ബലഹീനനും മഹാപാപിയും.....

(പാമ്പാടിത്തിരുമേനി മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭിഷിക്തനായതിനു ശേഷം അഭിനവ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ പൊത്തമ്പുറം ദയറായിൽ പ. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ തിരുമേനി ചെയ്ത മറുപടിപ്രസംഗം)

"ബഹുമതിക്കും പ്രശംസയ്ക്കും ഒന്നിനും നാം അർഹനല്ല. വ്യക്തിപരമായി ഈ സ്ഥാനത്തിനു നാം യോഗ്യനുമല്ല, പേഴമറ്റത്തുപിറന്ന ഒരു പാവപ്പെട്ടവനാണെന്നുള്ളതാണ് നമ്മുടെ തനിനിറം. ഒരു കുപ്പായം വാങ്ങിക്കാൻ പോലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു പാവപ്പെട്ടവൻ. എന്നാൽ നമുക്ക് അഭിമാനിക്കുവാൻ വകയുണ്ട്. കാതലായ വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ആ വിശ്വാസം നിലനിർത്തുന്നതിനു വേണ്ടി പ. പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ജീവനെ ബലി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധസഭയിലെ ഒരംഗമാണെന്നുള്ളതിൽ നമുക്ക് അഭിമാനത്തിനു വകയുണ്ട്. ബലഹീനനും മഹാപാപിയുമായ നമുക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കണം. അത്ര മാത്രമേ നമുക്കു പറയുവാനുള്ളു."

5. ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിപ്പോയതുകൊണ്ട്.....

(പള്ളം സെന്റ്പോൾസ് പള്ളിയിലുണ്ടായ ഒരു വഴക്കുതീർക്കുവാൻ ചെന്ന തിരുമേനി പള്ളിപ്പൊതുയോഗത്തിൽ നടത്തിയ ഹൃദയസ്പർശിയായ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം)

"കോട്ടയം ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിപ്പോയതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം തീർക്കാൻ വന്നതാണ്. ഈ സ്ഥാനം ഞാൻ ഒട്ടും ആഗ്രഹിച്ചതല്ല, എന്നിട്ടും ദൈവവിളി എന്നെ ഈ സ്ഥാനത്താക്കി. എനിക്കു നിങ്ങളോട് എന്തു പറയണമെന്നുപോലും അറിയാൻ പാടില്ല. നിങ്ങൾ രണ്ടും കൂട്ടരും എനിക്ക് ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടവരും ഞാൻ ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കുന്നവരുമാണ്. എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഒരപേക്ഷ മാത്രമേയുള്ളു. എന്നെ നിങ്ങൾ വിഷമിപ്പിക്കരുത്" (തിരുമേനിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകുന്നു).

6. യഹോവ നല്ലവനെന്നു രുചിച്ചറിവിൻ

"ഒരു വെള്ളക്കടലാസിൽ 'പഞ്ചസാര' എന്നെഴുതിയിട്ട് അത് നക്കി നോക്കിയാൽ പഞ്ചസാരയുടെ മാധുര്യം മനസ്സിലാകുമോ? പഞ്ചസാര രുചിച്ചുനോക്കിയാൽ മാത്രമേ അതിന്റെ മാധുര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കൂ. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത പലർക്കുമുണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തെ അനുഭവിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കാതെ പോകുന്നുവെന്നതാണു പരമാർത്ഥം. യഹോവ നല്ലവനെന്നു രുചിച്ചറിവിൻ."

7. പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം

(പാമ്പാടിത്തിരുമേനി 1958 ജനുവരി 5-ാം തീയതി പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് പള്ളി സന്ദർശിച്ചു. തദവസരത്തിൽ തിരുമേനി ഇടവകാംഗങ്ങളോടു ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗം)

ഇവിടെ തടിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്ന നിങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ നമുക്കു വലിയ ആനന്ദം തോന്നുന്നു. കുറച്ചുനേരം പ്രസംഗിക്കാമെന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഒരു സ്നേഹനിർബ്ബന്ധം ഉള്ളതിനാൽ അസുഖങ്ങൾ സഹിച്ചും ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ പറയാം.

പ്രിയരേ! ഇതിനുമുമ്പ് നാം ഈ പള്ളിയിൽ പലപ്പോഴും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ അന്നു നാം കണ്ട ചിലരെ ഇന്നു നാം കാണുന്നില്ല. കാരണം അവർ മരണം വഴിയായി കടന്നുപോയി. പരേതനായ നിങ്ങളുടെ വികാരി കൊള്ളന്നൂർ യാക്കോബു കത്തനാരും നാമും ഒന്നിച്ച് പഠിച്ചവർ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെയും മരണം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മരണം എന്നു പറയുമ്പോൾ പലർക്കും ഭയമുണ്ടാകുന്നു. പ്രിയരേ, ഭയ

ന്നതുകൊണ്ടു കാര്യമൊന്നുമില്ല. നമ്മുടെ ഇടയിൽത്തന്നെ പല മഹാന്മാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാലംചെയ്ത പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും മറ്റും ആരായിരുന്നു? അവർ ഓരോരോ കാലത്ത് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പലതും സഹിച്ചവരും ഉത്തമന്മാരായ മല്പാന്മാരും മേല്പട്ടക്കാരും ആയിരുന്നു. അവർ നമ്മിൽ നിന്നു മറഞ്ഞുപോയി. പ്രിയരേ! നിങ്ങൾക്കേവർക്കും സുപരിചിതനായിരുന്ന നമ്മുടെ കൊച്ചു തിരുമേനി പുത്തൻകാവിൽ മാർ പീലക്സിനോസ് നല്ല വാഗ്മിയും നല്ല ഭരണ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനുമായിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യാം? അദ്ദേഹവും കടന്നുപോയി. പ്രിയരേ, നാമെല്ലാം ഇവിടെ നിന്നു കടന്നുപോകേണ്ടവരാണ്. ദൂരദേശത്തേയ്ക്കുപോയ മക്കൾ നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് വിലയേറിയ സമ്മാനങ്ങളും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും കൊണ്ടുവരാറുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ നാം നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ എന്താണു കൊണ്ടുപോകുന്നത്? ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ വെറും കയ്യായി പോകരുതെന്നു നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ നമ്മുടെ കൈവശം ഒന്നുമില്ലാതെ പോയാൽ നാം മോശക്കാരാവും. നാം ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്യുന്ന പുണ്യപ്രവൃത്തികളാണു നാം കൊണ്ടുപോകേണ്ടത്. ആ സുകൃതങ്ങളാണു നമ്മെ അനുഗമിക്കുന്നത്.

വാത്സല്യമുള്ളവരെ! പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്ന സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായവ നമുക്ക് എത്ര പ്രയോജനമാണു ചെയ്യുന്നത്! അവ എല്ലാ ദിവസവും അവയുടെ ജോലി കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഭോഷന്മാരായ മനുഷ്യരോ തങ്ങളുടെ ചുമതല ചെയ്യാതെ കടന്നുപോകുന്നു. അതു വലിയ കഷ്ടവും നഷ്ടവുമാണ്. മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല! ഇന്നു മനുഷ്യൻ പലതും കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇനിയും മരിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള വല്ല മരുന്നും കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചേക്കാം. നമ്മൾ ലോകസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ മാത്രം അറിഞ്ഞാൽപോരാ. ഇഹത്തിലെ ജീവിതത്തിനപ്പുറം ഒരു വാസം മ്ശിഹാ തമ്പുരാൻ നമുക്കൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു. താൻ നമുക്കെല്ലാം മുമ്പായി അവിടേക്കു കടന്നുപോയി. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ ദർശനം വെച്ചു ജീവിച്ചു.

പ്രിയ മക്കളേ! യേശു തമ്പുരാൻ ഇഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടമാണു ചെയ്തത്. താൻ നോമ്പു നോറ്റു. രാത്രി മുഴുവനും പ്രാർത്ഥിച്ചു. പള്ളിയിൽ പോയി. ദൈവപുത്രന് ഇത് ആവശ്യമായിരുന്നുവോ? ഉവ്വ്. താൻ പറയുകയാണ്: “എന്നെ കർത്താവേ! കർത്താവേ! എന്നു പറയുന്ന ആരും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു കടക്കുകയില്ല; എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗ

രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുള്ളൂ.”

പ്രിയരേ! ഇന്നു പലരും തന്നിഷ്ടക്കാരാണ്. തന്നിഷ്ടം കൊണ്ടു പല പള്ളികളിലും വഴക്കുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ പള്ളിയിൽ വഴക്കുകൾ ഒന്നുമില്ലെന്നറിയുന്നതിൽ നാം സന്തോഷിക്കുന്നു. പള്ളി ദൈവത്തിന്റെ ഭവനമാണ്. നാം പള്ളിയിൽ വിശുദ്ധിയിലും സത്യത്തിലും നീതിയിലും പ്രവർത്തിക്കണം. അപ്പോൾ ദൈവാനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകും. കെടാത്ത തീയും ചാകാത്ത പുഴുവും ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കണമേ എന്ന് എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുക.

ഇനിയും നിങ്ങളെ എന്നാണ് കാണുന്നത്? ഉടയവൻ മാത്രം അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ, ഉറച്ചുനിൽക്കുവിൻ. നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കൃഷി, കച്ചവടം മുതലായവയെയും നിങ്ങളുടെ പട്ടക്കാരെയും ദൈവംതമ്പുരാൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(മലങ്കരസഭ, ഏപ്രിൽ 1958.)

8. സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുക

(പാമ്പാടി ദയറാപ്പള്ളിയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം)

കർത്താവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ,

കൊത്തിനെ ഞായറാഴ്ചയായ ഇന്ന് ചെറുതായിട്ടെങ്കിലും ഒരു ഗുണദോഷം പറയാതിരിക്കുന്നത് നന്നല്ലല്ലോ എന്ന് കരുതിയാണ് നാം ഇവിടെ നില്ക്കുന്നത്. പല കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറയാനുണ്ടെങ്കിലും ചിലതു മാത്രമേ പറയുന്നുള്ളു.

നമ്മുടെ സഭയുടെ സ്ഥിതിയാണ് നമ്മെ കലശലായി ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നത്. സഭയിൽ വഴക്കും സമാധാനമില്ലാഴികയും തുടങ്ങീട്ട് അധികനാളുകളായി. ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വഴക്ക് ആരംഭിച്ചിട്ടുതന്നെ ഇരുപതു വർഷത്തോളമായി. വഴക്കും തർക്കങ്ങളും എല്ലാം എവിടെയും ഉണ്ടാകുന്നതും ഉണ്ടാകാവുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ട് ആരും സഭ വിട്ടു പോയതായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ പലരും സഭ വിട്ടു പോകുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. തെക്കു നിന്നു ചുരുക്കം ചില പട്ടക്കാർ റോമാസഭയിൽ ചേർന്നു കഴിഞ്ഞതായും വേറെ ചിലർ സഭ വിട്ടു പോകുവാൻ ആലോചിച്ചുവരുന്നതായും കേൾക്കുന്നതിൽ നാം ദുഃഖിക്കുന്നു. അവർ ഇങ്ങനെ ആലോചിക്കുന്നതു വിശ്വാസം കൊണ്ടോ, ദൈവഭക്തി കൊണ്ടോ, സത്യത്തെ പാലിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയോ ആണെന്ന് നമുക്കു വിശ്വാസമില്ല. ധനവും മാനവും ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണ് ഇവർ പോകുവാൻ ആലോചിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സഭയ്ക്കോ സഭാവിശ്വാസത്തിനോ

ഏതെങ്കിലും പോരായ്മയുള്ളതായി നാം വിചാരിക്കുന്നില്ല. എത്ര പരിശുദ്ധന്മാരാണ് നമ്മുടെ സഭയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. രക്ഷയ്ക്ക് ആവശ്യമായ എന്താണ് ഇവിടെ കുറവുള്ളത്? കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും തരുവാൻ റോമാ സഭയ്ക്കുണ്ടോ? ഒന്നുമില്ലെന്നാണ് നാം പറയുന്നത്. നമ്മുടെ എത്ര പിതാക്കന്മാരെയാണ് അവർ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുള്ളത്? കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ പ. പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുത്തരും സഭ വിട്ട് ഓടിപ്പോകാതെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിച്ച് ഉറച്ചുനില്ക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇപ്പോൾ സഭ വിട്ടുപോകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ആലോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് എന്തോ തകരാറു പറ്റീട്ടുണ്ടെന്നാണ് നമുക്ക് തോന്നുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ വലയിൽ നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും അകപ്പെടുവാൻ ഇടയാകരുത്. നിങ്ങൾ ആരെങ്കിലും അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഇങ്ങനെ പറയുന്നതല്ല. നമ്മുടെ അഭിപ്രായം പറയുന്നു എന്നേയുള്ളു.

കുഴപ്പം ഭയന്ന് മാതൃസഭ വിട്ട് പോകുകയാണു വേണ്ടതെങ്കിൽ ആദ്യം പോകേണ്ടത് നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനിയാണ്. നാം ചെറുപ്പം മുതൽതന്നെ അവിടുത്തെ ശിഷ്യൻ ആണ്. സത്യമായ ദൈവഭക്തിയും വിശ്വാസസ്ഥിരതയുമുള്ള ഒരു വന്ദ്യദേഹമാണ് തിരുമേനി. നമ്മുടെ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനും കാനോനാകൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും കടുകിട വ്യത്യാസം അവിടുന്നു വരുത്തുകയില്ലെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസം കൊണ്ടാണ് ബലഹീനനായ നാം ഈ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ കൂടെ നില്ക്കുന്നതിനും ഇടയായത്. ഇപ്പോഴത്തേതിൽ കൂടുതൽ കഷ്ടതകൾ വന്നാലും ദൈവം അവിടത്തെ ഭരമേല്പിച്ചിട്ടുള്ള സഭയോടു വിശ്വാസവഞ്ചന കാണിക്കുമെന്ന് നമുക്കു ലവലേശം സംശയമില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായും തിരുമേനിയുമായി ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഏതോ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായി, പിണങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ സഭയ്ക്കു ഏതെങ്കിലും കുറവോ രക്ഷയ്ക്കു വല്ല തടസ്സമോ ഇവിടെയില്ല.

സഭ വിട്ടു പോകുവാനല്ല ഏതു തരത്തിലും സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനാണു നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അതിനു വേണ്ടിയാണ് നാം ഇതുപറയുന്നത്. ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും അല്പസ്വല്പം വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തു ഏതു തരത്തിലെങ്കിലും തമ്മിൽ യോജിക്കണമെന്നാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. വഴക്കും വ്യവഹാരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനല്ല നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഈ നോമ്പുകാലത്തു സഭയുടെ സമാധാനത്തിനായി നിങ്ങളെല്ലാവരും ഹൃദയപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം നിർബന്ധിക്കുന്നു. ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

(വൈദികൻ, വാല്യം 2, ലക്കം 3, മാർച്ച് 1930)

3
കല്പനകൾ

പ്രിയരെ,

ക്രൈസ്തവമതം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് സർവ്വസമ്മതമാണല്ലോ. വളരെ ത്യാഗങ്ങളിലും കഷ്ടപ്പാടുകളിലും കൂടിയാണ് ഇതു വളർന്നിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും അതിന്റെ പ്രാരംഭദശ വളരെ ശോഭനമായിരുന്നു. അതിനു കാരണം ക്രൈസ്തവരുടെ തീക്ഷ്ണതയും ജീവിതവിശുദ്ധിയും മാത്രമായിരുന്നു. കാലങ്ങൾ കടന്നു - ക്രൈസ്തവമതം പൊതുവെ വ്യാപകമാകയും ബാഹ്യമായി കൂടുതൽ ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ക്രൈസ്തവരുടെ ആത്മീയ ജീവിതത്തോത് മുൻകാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ താണുപോയി.

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്മേൽ വിശിഷ്യാ, ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിന്മേൽ നിപതിച്ചിരിക്കുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അവയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാകുന്നു "മദ്യപാനം". "നാം ജർമ്മനിക്കും ആസ്ത്രീയാക്കും മദ്യത്തിനുമെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ മൂന്നു ശത്രുക്കളിൽ മദ്യമാണ് ഏറ്റവും ഭയങ്കരം" എന്നു പ്രഥമ ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ ഇന്നു കേരളീയർക്ക് എതിരിടേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു മദ്യമാകുന്നു. ഈ പൊതുശത്രുവിനെ തുരത്തിപ്പായിക്കുന്നതിനു വേണ്ട പ്രചോദനം നൽകേണ്ടത് സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കടമയാകയാലാണ് ഈ പൊതുലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

മദ്യപാനംമൂലം രാജ്യങ്ങൾക്കും ജനങ്ങൾക്കും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുരന്തദുരിതങ്ങൾ കണ്ടുണർന്ന് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകാർ ആദ്യമായി മദ്യനിരോധന റഗുലേഷൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. തന്മൂലം ആ നാട്ടുകാർ കുറെക്കാലത്തേയ്ക്ക് ഐശ്വര്യസമ്പൂർണ്ണമായ സമാധാനജീവിതം നയിച്ചു. എന്നാൽ അവിടുത്തെ മദ്യപാനാസക്തരായ ആളുകളുടെ നിരന്തരമായ പ്രാതികൂല്യപരിശ്രമങ്ങൾ മൂലം മദ്യനിരോധനം പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു.

കോൺഗ്രസ് ഗവൺമെന്റ് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതോടുകൂടി ഇൻഡ്യയിലുള്ള ചില രാജ്യങ്ങളിൽ മദ്യനിരോധനം നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തിരു-കൊച്ചിയിലെ 13 താലൂക്കുകളിൽ അതു നടപ്പാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതിൽ നാം സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ മദ്യനിരോധനം വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനു ഗവർമെന്റിന്റെ ശ്രമത്തേക്കാൾ ജനങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകര

ണത്തിനാണ് സ്ഥാനമെന്നു അമേരിക്കയുടെ ദൃഷ്ടാന്തം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഗവർമെന്റിന്റെ ഈ നയം തുടരുകയും അതു വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളുടെ സകല കഴിവുകളും വിനിയോഗിക്കുകയും വേണം.

ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ചിങ്ങവനത്ത് പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ, ഈ അടുത്ത കാലത്തു പുതുപ്പള്ളിയിലും പരിസരങ്ങളിലും മദ്യവർജ്ജനം സംബന്ധിച്ച ശക്തിയായ വേലകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി ഇതിനകം നിങ്ങളെല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. അതുമൂലം മദ്യപന്മാരായിരുന്ന പലരും സുബോധം പ്രാപിച്ചു മദ്യപാനത്തിൽ നിന്നും പിൻതിരിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. മദ്യവർജ്ജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ 1951 സെപ്റ്റംബർ 12-ാം തീയതി പുതുപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് വിവിധ സമുദായ നേതാക്കന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്ന മഹായോഗം ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവീനദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭം തന്നെയായിരുന്നു.

മദ്യപാനത്തിന്റെ മഹാവിപത്തുകളെക്കുറിച്ച് ലോകത്തിലെ എല്ലാ മതങ്ങളും ശക്തിയായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. മദ്യപാനത്തിനെതിരായി ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഉപദേശം അതിശക്തമാകുന്നു. "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു കണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ" (വി. ലൂക്കോ. 2:34). "കാമാർത്തികളിലും, വീഞ്ഞുകുടിയിലും വെറിക്കൂത്തുകളിലും മദ്യപാനത്തിലും ധർമ്മവിരുദ്ധമായ വിഗ്രഹാരാധനയിലും നടന്ന് ജാതികളുടെ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം പോക്കിയതു മതി" (1 പത്രോ 4:3). "വീഞ്ഞു കുടിച്ചു മത്തരാകരുത്, അതിനാൽ ദുർന്നടപ്പുണ്ടാകുമല്ലോ" (എഫേസ്യർ 5:18). "മദ്യപാനം അനേകപാപങ്ങൾക്കു പ്രേരകമാണ്" (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 23:29-32). മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ശാരീരികമായും, സാമൂഹ്യമായും, സാമ്പത്തികമായും, സാന്മാർ ഗ്ഗികമായും ആദ്ധ്യാത്മികമായും ദൈനംദിനം അധഃപതിപ്പിക്കുന്ന ഈ മഹാവിപത്തിനെ പാടെ വിപാടനം ചെയ്യുന്നതിനു നാം ഏവരും സർവ്വാത്മനാ ശ്രമിക്കേണ്ടത് അവശ്യം ആവശ്യമത്രേ. അതിന്റെ പുരോഗമനത്തിൽ താഴെപറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ഏവരുടെയും സത്വരശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1. ഈ ദുഷ്പരിചയത്തിൽ നിന്നു വിരമിച്ച് ജീവിക്കുന്നത് ഉത്തമമെന്ന ബോധത്തോടെ ദൈവകൃപയിൽ ആശ്രയിച്ച് നാം ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്യണം.

2. മനുഷ്യനെ നന്മതിന്മകളിലേക്കു നയിക്കുന്നതു സാഹചര്യമാകയാൽ ജീവിതക്രമീകരണത്തിനായി നല്ല പരിതസ്ഥിതികൾ ഉണ്ടാകണം.

മദ്യപിക്കുന്നതിനുള്ള പരീക്ഷകളെ എപ്പോഴും ഒഴിഞ്ഞു കൊൾവാൻ കരുതുകയും പ്രയോജനകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അതിയായി ശ്രമിക്കണം.

3. വിശേഷസന്ദർഭങ്ങളിലും ആഘോഷസമ്മേളനങ്ങളിലും മദ്യം നിശ്ശേഷം ബഹിഷ്ക്കരിക്കണം. മദ്യം മൂലമുള്ള ഉല്ലാസത്തിനായി കാംക്ഷിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ, സമ്മതം കൊടുക്കുകയോ ചെയ്കയില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കണം.

4. ഇടവകയിലെ ഏതെങ്കിലും ചുമതലയുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾക്കും നായകത്വത്തിനും മദ്യപന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതു അയോഗ്യമെന്നു പൊതുജനാഭിപ്രായം പ്രചരിപ്പിച്ചു ബലപ്പെടുത്തണം.

5. മദ്യം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വൃക്ഷങ്ങൾ ചെത്താൻ കൊടുക്കുകയോ മദ്യഷാപ്പു വെയ്ക്കുവാൻ സ്ഥലം അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ എല്ലാ പുരയിട ഉടമസ്ഥന്മാരോടും ഉപദേശിക്കുകയും, അതതിന്റെ നിലവിലുള്ള കാലാവധിക്കു ശേഷം ഇതു നിർബ്ബന്ധമാക്കുകയും ചെയ്യണം.

6. അടുത്ത മദ്യഷാപ്പുലേലം മുതൽ നമ്മുടെ ആളുകൾ ആരുംതന്നെ മദ്യഷാപ്പു ലേലം പിടിക്കുകയോ, നടത്തുകയോ നടത്തിക്കുകയോ, മദ്യഷാപ്പുകളിലെ ജോലികളിൽ ഇടപെടുകയോ ചെയ്യരുതെന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം ഗുണദോഷിക്കുന്നു. ഇതു നിർബ്ബന്ധമാക്കുന്നതിനു ഇടവകതോറും സഭാംഗങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കണം.

7. ഇവയെല്ലാം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിന് ഓരോ ഇടവകയിലും ആവശ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കണമെന്നും, വൈദികരും അവൈദികരും ഉൾപ്പെടെ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ച് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ട നേതൃത്വം നൽകണമെന്നു നാം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇൻഡ്യയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലേയും ക്രിസ്തീയമാർഗ്ഗത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാനതടസ്സങ്ങളിൽ ഒന്നു മദ്യപാനമാകുന്നു. ആകയാൽ മദ്യപാനത്തിൽ നിന്നും അതുപോലെയുള്ള എല്ലാ അശുദ്ധ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മുടെ ആളുകൾ വേർപെട്ട് വി. സഭ മലമേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ദീപം പോലെ പ്രശോഭിക്കുന്നതിനും ഇതരജാതികൾ അതിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഇടയാകട്ടെ. ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിജയത്തിനു വേണ്ടി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടാം. ദൈവകൃപകൂടാതെ മനുഷ്യപ്രയത്നം സഫലമല്ലല്ലൊ. ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് എന്നല്ല മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ നിന്നു ഈദൃശ

മ്ലേഛതകൾ നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു നമുക്ക് ഏവർക്കും പ്രത്യാശയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും യത്നിക്കുകയും ചെയ്യാം. സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്ന്, 1952 ജനുവരി 26-ാം തീയതി പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ നിന്ന്

2. വലിയ നോമ്പിന്റെ പ്രാധാന്യം

പ്രിയരെ,

ഈ വിശുദ്ധ നോമ്പിലേക്കും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ മ്ശിഹാതമ്പുരാന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മയിലേയ്ക്കും ഈ ആണ്ടിലും നമ്മെ വിളിച്ചടുപ്പിച്ച കർത്താവിന്റെ അളവറ്റ കരുണയ്ക്ക് ആദ്യമായി സ്തോത്രം കൊടുക്കാം. നമ്മുടെ കർത്താവ് വനത്തിൽവച്ച് അനുഷ്ഠിച്ച ഈ നോമ്പും തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മയും ആണ്ടുതോറും നാം ആചരിക്കുന്നതുവഴിയായി നാം ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുത്തു തന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവരും വിശുദ്ധരും ആയിത്തീരേണ്ടതാണ്. അതിനാണ് ഈ ആചാരങ്ങൾ വിശുദ്ധസഭ കല്പിച്ച് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ ദിവസംതോറും ആത്മികമായി അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാതിരുന്നാൽ നമ്മുടെ നോമ്പുകളും മറ്റ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കേവലം ആചാരങ്ങൾ മാത്രമായിത്തീരാവുന്നതാണ്.

കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ നമ്മുടെ നോമ്പുകൾ പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ കൂടാതെ കേവലം ആചാരം എന്ന നിലയിൽ നാം അനുഷ്ഠിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതിനെപ്പറ്റി നാം അനുതപിക്കേണ്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഇനി ഉള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് നാം കാര്യമായും ഗൗരവമായും ചിന്തിക്കേണ്ടത്. നാം ഇപ്പോൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നോമ്പ് എത്രയും ദൈവികമായും ശക്തിമത്തായും ആചരിക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം ഗുണദോഷിക്കുന്നു. ഈ നോമ്പുകാലത്തു പൈതങ്ങളും ഗർഭിണികളും വൃദ്ധന്മാരും രോഗികളും ഒഴികെ എല്ലാവരും കുറഞ്ഞപക്ഷം ഉച്ചവരെ എങ്കിലും ഉപവസിക്കുകയും മത്സ്യം, മാംസം, പാൽ മുതലായി വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവ എല്ലാം വർജ്ജിക്കുകയും ഉപവാസം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മിച്ചം ദാനധർമ്മങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കയും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി കൂടുതൽ സമയം വിനിയോഗിക്കുകയും കുമ്പിടീൽ മുതലായ ആത്മദണ്ഡനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം. നമ്മുടെ കർത്താവിനോടുള്ള കളങ്കമില്ലാത്ത സ്നേഹം

നമ്മിൽ ഉളവാകുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം നമുക്കു നിഷ്പ്രയാസമായിത്തീരുന്നതാണ്.

വലിയനോമ്പിൽ കുമ്പസാരിച്ചു വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കുക എന്നൊരു പതിവു നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ടല്ലോ. ഇത് ഇപ്പോൾ ഒരു വെറും ആചാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മിക അധഃപതനത്തിന്റെ പ്രധാനകാരണം. കേവലം ഒരു ആചാരം എന്ന നില മാറീട്ടു ദൈവത്തോടു നിരപ്പാകുന്നതിനും ദൈവത്തെ അനുഭവിക്കുന്നതിനുമുള്ള മാർഗ്ഗമായി ഈ വിശുദ്ധ കൂദാശകളെ നാം അനുഭവിക്കണം. എല്ലാ നോമ്പുകളിലും പെസഹാവ്യാഴാഴ്ച മുതലായ പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിലും കുമ്പസാരിച്ച്, ആത്മീയഭക്ഷണമായ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീരങ്ങളെ നാം അനുഭവിക്കേണ്ടതു നമുക്ക് എത്രയും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അതിനുള്ള പ്രാരംഭമായി ഈ നോമ്പിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സത്യ അനുതാപത്തോടെ കുമ്പസാരം നടത്തി വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അനുഭവിക്കണമെന്നു നിങ്ങളെ നാം സ്നേഹപൂർവ്വം നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു.

എന്ന്, 1930-നു കൊല്ലം 1105-മാണ്ടു കുംഭം 21-നു പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ നിന്ന്.

3. പട്ടക്കാരുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ

പ്രിയരെ,

ദൈവം തമ്പുരാൻ നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഭദ്രാസനത്തിലെ നമ്മുടെ ആടുകളുടെ ആത്മീയപുരോഗതി ദിനംതോറും പുഷ്ടിപ്രാപിച്ചുയരുവാൻ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടവകയിലുള്ള ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ആത്മീയ വളർച്ച, കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ ഇടവകയുടെ വളർച്ച മൊത്തമായി സാധിച്ചുകഴിയും. ഈവിധമുള്ള നമ്മുടെ പ്രിയമക്കളുടെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് വീടുസന്ദർശനം പ്രധാന ഘടകമാണ്. അതിനാൽ വീടുസന്ദർശനം നടത്തുന്നതിന് നമ്മുടെ പട്ടക്കാരെ എല്ലാം നാം ഗുണദോഷിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇടയനെ ആടുകളും, ആടുകളെ ഇടയനും നേരിൽ കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുകയും ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിൽ പകരുകയും ചെയ്യും. ആളാംപ്രതി ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ആളാംപ്രതിയുള്ള സുവിശേഷവേലയും നടക്കും. ആടുകളെ പേരുചൊല്ലി വിളിപ്പാനും അവയുടെ ശബ്ദം കേൾപ്പാനുമുള്ള പറ്റിയ അവസരം അങ്ങനെ സമാഗതമാകയും ചെയ്യും. വീടുസന്ദർശനത്തിനായി നമ്മുടെ പട്ടക്കാർ പോകുമ്പോൾ, തീരാവ്യാധിയുള്ളവർ, ചിത്തഭ്രമമുള്ളവർ, അനാഥർ, അംഗഹീനർ, വിധവമാർ മുതലായവരുടെ ക്ഷേമം താൽപര്യമായി അന്വേഷിക്ക

ണം. ഇപ്രകാരം ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരുടെ പേരും, മേൽവിലാസവും സന്ദർശനം തീരുമ്പോൾ നമ്മുടെ പേർക്ക് അയച്ചുതരികയും വേണം. വീടു സന്ദർശനത്തിന്റെ പ്രോഗ്രാമും, ലക്ഷ്യങ്ങളും നേരത്തെതന്നെ ഇട വകജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ ഏതെല്ലാമെന്ന് പട്ടക്കാർ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണം. നമ്മുടെ പ്രിയ പട്ടക്കാർക്ക് ഇത് ഭാരിച്ച ഒരു ജോലി ആയിത്തോന്നിയേക്കാം. ഈ ഭാരം നമ്മുടെ രക്ഷകനുവേണ്ടി ആകയാൽ വഹിക്കുകയും സഹി ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. സന്ദർശന ജോലികൾ ഉടനെ ആരംഭിക്കയും ഓഗസ്റ്റ് മാസം 24-ാം തീയതിയോ അതിനുമുമ്പോ അവസാനിപ്പിക്കയും, പ്രോഗ്രസ് അപ്പപ്പോൾ നമ്മുടെ ആഫീസിലെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അറി യിച്ചുതരികയും വേണം. ഇടവക സന്ദർശനത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ റിപ്പോർട്ട് ഓഗസ്റ്റ് മാസം അവസാനത്തോടുകൂടി ഇവിടെ കിട്ടുവാൻ അയച്ചുതരണം. നാമോ നമ്മുടെ സഹായ മെത്രാച്ചനോ ഈ ഭദ്രാസന ത്തിലെ എല്ലാ പള്ളികളും സെപ്റ്റംബർ 1-ാം തീയതിക്കു ശേഷം സന്ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രോഗ്രാം പിന്നാലെ തയ്യാറാക്കി നിങ്ങളെ അറി യിക്കുന്നതാണ്.

എന്ന്, 1954 ജൂൺ 23-നു പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ നിന്നും

4. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം ജൂബിലിക്ക് ആശംസ

പ്രിയരെ,

വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ജീവനാഡി നമ്മുടെ സഭയിലെ യുവ ജനങ്ങളാണല്ലോ. അവർ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിൽ അടിസ്ഥാ നപ്പെട്ടവരും സേവനമനസ്ഥിതിക്കാരുമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും അവരെക്കൊണ്ടു പ്രയോജനം ലഭിക്കുകയുള്ളു. നമ്മുടെ സഭയുടെ ഈ വിപൽഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ ബോധവാന്മാ രായി, വിശ്വാസസ്ഥിരതയുള്ളവരായി, കർമ്മോത്സുകരായി കാണപ്പെടു ന്നില്ലെങ്കിൽ സഭയുടെ ഭാവി ശോഭനമായിരിക്കയില്ല.

അതിനാൽ നമ്മുടെ സഭയിലെ എല്ലാ യുവജനങ്ങളും സഭാസ്നേഹ ത്താൽ നിർബ്ബന്ധിതരായി നവോന്മേഷത്തോടും, ദൈവാശ്രയത്തോടും മുൻപോട്ടു വന്ന് സഭാസേവനം തങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യമായി സ്വീകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്, ഈ ജൂബിലി അവർക്കു പ്രേരണ നൽകട്ടെ എന്ന ആശംസകളോടുകൂടി നിറുത്തുന്നു.

1958 ഏപ്രിൽ 8-നു കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ നിന്ന്.

5. സഭാക്കേസ് ഒരു ധർമ്മ സമരം

1941-ൽ 231-ാം നമ്പരായി പള്ളികൾക്കയച്ച കൽപ്പനയാണ് ചുവടെചേർക്കുന്നത്.

പ്രിയരെ, നമ്മുടെ സമുദായം വിഷമകരമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽകൂടെയാണല്ലൊ ഇപ്പോൾ കടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ സഭയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായിട്ട് മുപ്പതിൽപരം വർഷങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു. ഐക്യവും സമാധാനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാലംചെയ്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായും വിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവായും വാർദ്ധക്യത്തെയും ക്ലേശങ്ങളെയും ചെലവുകളെയും അവഗണിച്ച് പാത്രിയാർക്കാ ആസ്ഥാനം വരെ എഴുന്നള്ളുകയും പല സമാധാനാലോചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തതു നിങ്ങൾ ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. അവയൊക്കെയും വിഫലമായി. എതിർകക്ഷി നമ്മുടെമേൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സമുദായക്കേസു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭാഗം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ഈ കേസ് കേവലം ഒരു വ്യവഹാരമല്ല. മലങ്കരസഭയുടെ ഉൽക്കർഷത്തിന് ആത്യന്താപേക്ഷിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും കാതോലിക്കാസിംഹാസനത്തിന്റെ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ധർമ്മസമരമത്രെ. അതിൽ നമുക്കുവേണ്ടി നായകത്വം വഹിക്കുന്ന ബാവാ തിരുമനസ്സിലേക്കു സകലവിധ പിന്തുണകളും നൽകേണ്ടത് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളായ നിങ്ങളേവരുടെയും കർത്തവ്യകർമ്മമാകുന്നു. ഇതേ സംബന്ധിച്ച് ബാവാതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ കന്നിമാസം 7-നു എല്ലാ പള്ളികൾക്കും കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ട്. പണമില്ലായ്കയാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വളരെ ഞെരുങ്ങുന്നു എന്നും തൽപരിഹാരാർത്ഥം ഈ ആണ്ടിൽ വാർഷികപ്പിരിവു താമസിയാതെ നടത്തണമെന്നും ആണല്ലോ അതിലെ ഒരു കാര്യം. നാം നമ്മുടെ മെത്രാസന കൌൺസിൽകൂടി ആലോചിച്ച് നമ്മുടെ കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ ഇടവകകളിലും അടുത്ത ധനുമാസം 16-നു പ്രസ്തുത പിരിവു നടത്തണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഭദ്രാസനത്തിൽനിന്നു രണ്ടായിരം രൂപയെങ്കിലും പിരിച്ച് ബാവാ തിരുമേനിയെ ഏല്പിക്കണമെന്നത്രെ നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. അത്രയും ഉണ്ടാകുമാറ് ജനങ്ങൾ സംഭാവന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഓരോ ഗൃഹനായകനും അവനവന്റെ ഒരുദിവസത്തെ വരുമാനം ഈ പിരിവിലേക്കു സംഭാവന ചെയ്യണമെന്നത്രെ നാം നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ ഇടവകയിൽ നിന്നു 100 രൂപായെങ്കിലും പിരിയുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ ഈ വാർഷികപ്പിരിവിൽ ഹൃദയപൂർവ്വം സഹകരിക്കണമെന്നും ഓരോ ഗൃഹവും അഞ്ചു ചക്രം മുതൽ അഞ്ചുരൂപാവരെയോ കൂടുതലോ ശക്ത്യാ

നുസരണം സംഭാവന നൽകണമെന്നും നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നു.

ഈ ധനശേഖരം നടത്തേണ്ട രീതിയെപ്പറ്റി നാം വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. കാതോലിക്കേറ്റുനിധി സംഭരണവും അതിനെ തുടർന്നു നടന്ന രണ്ടു വാർഷികപ്പിരിവുകളും മൂലം അതിന് ഒരു രീതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രാവശ്യവും അത് അനുകരിച്ചാൽ മതി. ആ ഇടവകയെ മുപ്പതുവീടുകളിൽ കവിയാത്ത വാർഡുകളായി തിരിച്ച് ഓരോ വാർഡിലും പിരിവു നടത്തുന്നതിന് ഈരണ്ടു വാളണ്ടിയറന്മാരെ നിയമിക്കണം. ആയതിലേക്കായി ഈ തുലാമാസം 24-നു ആ ഇടവകയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം അന്നു വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുന്ന പട്ടക്കാരന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടക്കണം. അപ്പോൾ വാളണ്ടിയറന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുകൂടാതെ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നവർ അവരുടെ സംഭാവനത്തുക വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതും പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. വാളണ്ടറിയറന്മാരുടെയും മറ്റും മേൽവിലാസം അടങ്ങുന്ന റിപ്പോർട്ട് അന്നുതന്നെ അദ്ധ്യക്ഷൻ നമ്മുടെപേർക്ക് അയച്ചുതരികയും ചെയ്യണം. ധനു 1-നു മുമ്പായി വാളണ്ടിയറന്മാർ എല്ലാവീടുകളും സന്ദർശിക്കുകയും, പിരിവു വിവരം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും, വാഗ്ദാനങ്ങൾ വാങ്ങുകയും പിരിവുദിവസത്തിന്റെ തലേ സന്ധ്യയ്ക്കകം പണം കരുതിവച്ചിരിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം ചട്ടംകെട്ടുകയും വേണം.

പിരിവുദിനം അടുത്ത ധനു 16-നാണ്. അന്ന് ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പു പിരിവു പൂർത്തിയാകേണ്ടതാകയാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം മുമ്പു പിരിവുതുടങ്ങേണ്ടതാവശ്യമെങ്കിൽ അങ്ങനെ ആവാം. ധനു 16-നു ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പു വാളണ്ടിയറന്മാർ പിരിവു പൂർത്തിയാക്കി പണവും ലിസ്റ്റും പള്ളിയിൽ വികാരിയുടെ അടുക്കലോ അദ്ദേഹം ഇല്ലെങ്കിൽ തവണപ്പട്ടക്കാരന്റെ അടുക്കലോ കൊണ്ടുചെല്ലണം. പട്ടക്കാരൻ അവ വാങ്ങി പണം എണ്ണി ലിസ്റ്റോടു ഒത്തുനോക്കി വാളണ്ടിയറന്മാരിൽ ഒരാൾവശം നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു കൊടുത്തയയ്ക്കണം. ഈ ധനശേഖരം പ്രതീക്ഷാനുസരണം വിജയംകൊള്ളുവാൻ തക്കവണ്ണം ബ. പട്ടക്കാർ ഉത്സാഹിക്കുകയും ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. "നമുക്കു വയസ്സും രോഗവും ആയിരിക്കുന്നു എന്നും നമ്മുടെ ക്ഷീണകാലത്തു നമ്മുടെ മക്കൾ നമുക്കു താങ്ങലിന്റെ കയ്യ് തന്ന് നമ്മെ താങ്ങിക്കൊള്ളുമെന്നു കർത്താവിൽ നാം വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നും ബാവാതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ കല്പനയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരുടെയും ഓർമ്മയിൽ ഇരിക്കേണ്ടതുമത്രെ.

വിശേഷിച്ചും പ്രിയരെ, മാർത്തോമ്മാ, ആംഗ്ലേയ മുതലായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു സമുദായങ്ങളുമായി നമ്മുടെ ചില ജനങ്ങൾക്കുള്ള ബന്ധുതമൂലവും മറ്റുംനമ്മുടെ ജനങ്ങൾ സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട വിശ്വാസാചാരങ്ങ

ളിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നമ്മെ വളരെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതേപ്പറ്റിയും വിശുദ്ധപിതാവായ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ കൽപനയിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. നമ്മുടെ വൈദികർ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയദിഷ്ടതികൾ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനാണ് പട്ടംകെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് എല്ലാവരും ഓർക്കണം. അവർ മേല്പറഞ്ഞ വിശ്വാസവിപരീതികളുടെ മാമോദീസാ, വിവാഹം മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുക്കരുത്. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ മാമോദീസാ, വിവാഹം മുതലായ കൂദാശകൾ നമ്മുടെ പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടല്ലാതെ വിശ്വാസവിപരീതികളായ പട്ടക്കാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു കാരണവശാലും നടത്തിക്കയുമരുത്. നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ നമ്മുടെ സഭയുടെ വിശ്വസ്ത അംഗങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് ഈ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ താല്പര്യം.

കൂടാതെ, പ്രിയരെ, ലോകസമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയും നമ്മുടെ സഭയുടെ യോജിപ്പിനുവേണ്ടിയും ഇടയന്മാരുടെ നടത്തിപ്പിനുവേണ്ടിയും നിങ്ങളേവരുടെയും ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടിയും ഭവനങ്ങളിൽവച്ച് പ്രാർത്ഥനാസമയത്തും പള്ളികളിൽവച്ചു വിശുദ്ധ കുർബാനസമയത്തും നിങ്ങൾ മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിക്കുന്നവരായിക്കണമെന്നുകൂടെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

എന്ന്, 1941-ന് 1117-മാണ്ട് തുലാമാസം 5-നു പാമ്പാടി മാർ കുറിയാക്കോസ് ദയറായിൽ നിന്ന്

6. ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി

(ഭദ്രാസനസെക്രട്ടറിയായി ഫാ. കുറിയാക്കോസ് പാറയ്ക്കലിനെ നിയമിച്ചുകൊണ്ട് 1950-ൽ ഇറക്കിയ കല്പന)

പ്രിയരെ,

നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ കാലോചിതമായ പുരോഗമന പ്രവർത്തനങ്ങളെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുന്നതിന് മുഴുവൻ സമയവും ജോലിചെയ്യുന്ന ഭദ്രാസന സിക്രട്ടറിമാർ കാലതാമസമെന്യെ നിയമിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ള കഴിഞ്ഞ മാനേജിംഗു കമ്മറ്റിയുടെ നിശ്ചയമനുസരിച്ച് നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിലേക്ക് ദിവ്യശ്രീ പാറയ്ക്കൽ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരെ നാം നാമനിർദേശം ചെയ്യുകയും പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വിവരം ഇതിനാൽ നിങ്ങളേവരേയും നാം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. സിക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേക്കു നിയമിതനായിരിക്കുന്ന കുറിയാക്കോസ് കത്തനാരുടെ പ്രവർത്തനപരിധിയുടെ ഒരു രൂപം താഴെ ച്ചേർക്കുന്നു.

സിക്രട്ടറിയുടെ ആഫീസ് നമ്മുടെ ദയറാ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നതും എല്ലാ ബുധനാഴ്ചയും സിക്രട്ടറി ഇവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. കൂടാതെ സിക്രട്ടറി പള്ളിതോറും സഞ്ചരിക്കുന്നതും അതാതു പള്ളി സന്ദർശിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന തീയതി ഒരു ഞായറാഴ്ച മുമ്പ് പള്ളിയിൽ പ്രസ്താവിക്കത്തക്കവിധം വികാരിയെ അറിയിക്കുന്നതും ആകുന്നു.

സിക്രട്ടറിയെ ഓരോ ഇടവകയും സന്ദർശിച്ച് ആത്മീയവും സംഘടനാപരവും പുരോഗമനോന്മുഖവുമായി അവിടെ നടക്കുന്ന എല്ലാ വിവരങ്ങളും അന്വേഷിക്കുന്നതിനും പരിശോധിക്കുന്നതിനും വിശദമായ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നതിനും നാം അധികാരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഓരോ പള്ളിയുടെയും സവിസ്തരമായ ഒരു സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് ശേഖരിക്കുക, സൺഡേസ്കൂൾ, യുവജനസമാജം, സ്ത്രീസമാജം, പ്രാർത്ഥനായോഗം, ആതുരസംരക്ഷണം, സുവിശേഷപരമായുള്ള ഇതരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മുതലായി ഒരിടവകയുടെ സുപ്രധാനമായ ആധ്യാത്മികസ്ഥിതി എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്ന് ആരായുക, പള്ളിവകസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കുക, ഇടവകരജിസ്റ്റർ, ഇടവകപ്പൊതുയോഗരജിസ്റ്റർ മുതലായി മറ്റു രജിസ്റ്ററുകൾ, ബഡ്ജറ്റ്, തിരട്ട്, സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്, ഫയലുകൾ ആദിയായ റിക്കോർഡുകൾ പരിശോധിക്കുക, റിശീസാ, കാതോലിക്കാ ദിനപ്പിരിവ് ഇവയെക്കുറിച്ചും കൈമുത്ത്, ദശാംശം എന്നീ ഭദ്രാസന ഭോഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും സൂക്ഷ്മാന്വേഷണം നടത്തുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് സിക്രട്ടറിയുടെ സന്ദർശനംമൂലം സാധിക്കേണ്ട പ്രധാന സംഗതികൾ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓരോ ഇടവകയിലും എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്ന് അന്വേഷിക്കുകയും വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാരംഭം ഇടുകയും ആവശ്യംവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതിന് നാം സിക്രട്ടറിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സഭാവർഷം സുറിയാനിക്കണക്കിനു മകരം 1 മുതൽ ആകയാൽ പള്ളികളിലെ എല്ലാ കണക്കുകളും മകരം 1 മുതൽ ആരംഭിച്ച് ധനു അവസാനംകൊണ്ടു തീർക്കേണ്ടതും അതാതിടവകയിലെ ഭരണസമിതിയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് ധനു അവസാനത്തിനുമുമ്പ് നടത്തേണ്ടതും മകരം ആദ്യം മുതൽ ചാർജ്ജ് ഏല്ക്കേണ്ടതുമാണ്. അടുത്ത മകരം മുതൽ എല്ലാ ഇടവകകളിലും ഈ ഏകീകരണം നടപ്പാക്കിക്കൊള്ളണം.

സിക്രട്ടറി ഓരോ പള്ളിയിലും വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് അയാൾക്ക് എല്ലാ ഒത്താശകളും നൽകി ഈ സംരംഭം വിജയപ്രദമാക്കുവാനും അങ്ങനെ നമ്മുടെ ഭദ്രാസനം കൂടു

തൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിപ്പാനും നിങ്ങളേവരും ഉറ്റു ശ്രമിക്കണമെന്ന് നാം അതിയായി താല്പര്യപ്പെടുന്നു. ശേഷം പിന്നാലെ.

7. സ്വാതന്ത്ര്യം വീണ്ടെടുത്തു

(1952 ഫെബ്രുവരി 20-നു അയച്ച ഒരു കല്പനകാണുക)

1952 ഫെബ്രുവരി 9-നു കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ വച്ചു കൂടിയ കോട്ടയം ഭദ്രാസന പ്രതിധിസമ്മേളനത്തിൽ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറിയായി തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒറ്റപ്ലാക്കൽ ഒ. ജെ. മോസ്സസ്സ് ശെമ്മാശ്ശനെ നാം തൽസ്ഥാനത്ത് നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിലെ യുവജനസമാജത്തിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറിയായും അദ്ദേഹം ജോലി തുടരുന്നതാണ്. ഭദ്രാസനത്തിലെ ഇടവകസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി പള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ആവശ്യമായ സകല സഹായസഹകരണങ്ങളും നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും, പള്ളിസംബന്ധമായ സകല റിക്കാർഡുകളും ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ കാണിക്കണമെന്നും, സെക്രട്ടറിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ഇടവകകൾ സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിലാക്കണമെന്നും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോടു നാം നിർബന്ധിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിലെ പുരോഗമനനടപടികൾക്കായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിന് നമ്മുടെ പള്ളികൾ മെത്രാസന വരുമാനങ്ങൾ ശരിയായി നമ്മുടെ ആഫീസിൽ എത്തിച്ചു തരണമെന്നും 1951-ൽ കൈമുത്ത്, ദശാംശം എന്നിവയിൽ കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാർ അത് എത്രയും വേഗം തീർത്ത് അയച്ചുതരണമെന്നും നാം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

1951-ലെ തെരട്ട് അയച്ചുതരാത്ത പള്ളിക്കാർ എത്രയും വേഗം അവ നമ്മുടെ ആഫീസിലേക്ക് അയച്ചുതരണമെന്നും, 1952-ലെ ഭരണസമിതിക്കായി ഭദ്രാസന നിയമമനുസരിച്ചു നമ്മുടെ രേഖാമൂലമായ അനുവാദം വാങ്ങിച്ചിരിക്കണമെന്നും നാം നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പുരോഗമനപദ്ധതിയിലുൾപ്പെടുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനസമാജം, മർത്തമറിയം വനിതാസമാജം, സൺഡേസ്കൂൾ, പ്രാർത്ഥനായോഗം ഇവ നമ്മുടെ ഇടവകകളുടെ ആത്മീയപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലുകളാണെന്നു നമ്മുടെ ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കി മേൽപറയപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലും നടപ്പിലാക്കണമെന്നും അതിന് നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പട്ടക്കാർ നേതൃത്വം നൽകണമെന്നും നാം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. യുവജനസമാജം, വനിതാസമാജം, സൺഡേസ്കൂൾ, പ്രാർത്ഥനായോഗം എന്നിവ സ്ഥാപിക്കാത്ത അപൂർവ്വം ചില

ഇടവകകൾ നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിൽ ഉണ്ടെന്നറിയുന്നതിൽ നാം ദുഃഖിക്കുന്നു. അവിടെയെല്ലാം അവ സ്ഥാപിച്ചു നടപ്പിലാക്കാൻ നാം ഗുണദോഷിക്കുന്നു.

അടുത്ത വലിയനോമ്പുകാലത്ത് പട്ടക്കാർക്കായി ഒരു ധ്യാനയോഗം നടത്തണമെന്ന് നാം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ബ. പട്ടക്കാർ എല്ലാവരും പള്ളിച്ചെലവിൽ അതിൽ വന്ന് സംബന്ധിക്കണമെന്നു നാം താല്പര്യപ്പെടുന്നു. ധ്യാനയോഗത്തിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ പിന്നാലെ അറിയിക്കുന്നതാണ്.

ജീവകാരുണ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ സകല ഇടവകകളിലും നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്ന് നാം അനേകപ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഇടവകയുടെ സജീവമായ ലക്ഷണം അനാഥരെ ക്രിസ്തീയമായ വിധത്തിൽ സഹായിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അനാഥരെയും രോഗികളെയും ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടത് ഇടവകയുടെ ചുമതലയായി ഏറ്റെടുത്ത് നടത്തണമെന്നും അതിന് യുവജനസമാജം സകല സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നും, ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനത്തിന് എല്ലാ ഇടവകകളിലും സാധുജനസംരക്ഷണഫണ്ട് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു......

വീണ്ടും പ്രിയരെ! നമ്മുടെ സഭ വലിയ ഒരു പ്രയാസത്തിൽകൂടി, സഭയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി സുധീരമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു കാലമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ഹൈക്കോടതി വിധിമൂലം വി. സഭയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നാം വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും, വിധിമൂലം നാം തോല്ക്കുകയല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം വിജയം പ്രാപിക്കയാണ് ചെയ്തതെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. ജന്മസിദ്ധമായി വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി അനേകസഭകൾ അനേകതരത്തിൽ നമ്മോടു ക്രൂരമായി പെരുമാറി എന്നത് വി. സഭയുടെ 20 നൂറ്റാണ്ട് ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അന്തോക്യന്മാർ പട്ടത്വമേധാവിത്വംമൂലം നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്‌വാൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ട് ശക്തിയായി പ്രവർത്തിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ അപാരമായ കരുണയാൽ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മൂലമായി നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നാം വീണ്ടെടുത്തു. കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം വി. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനമാണ്. ആ സിംഹാസനം വി. മാർത്തോമ്മായുടെ ഇൻഡ്യൻസഭയിൽ നാം പുനർജീവിപ്പിക്കയാണ് ചെയ്തത്. ഇൻഡ്യയിലെ ഏകദേശീയസഭ എന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് വലിയ ഒരു പദവി ഉണ്ട്. പരിപൂർണ്ണമായ വികസനസാദ്ധ്യതയുള്ള ഇൻഡ്യയിലെ ഏക ദേശീയസഭ എന്ന നിലയിൽ ഇൻഡ്യയിൽ

സുവിശേഷഘോഷണം ശക്തിയായി നടത്തേണ്ട ചുമതല നമുക്കാണ് ഉള്ളത്. ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയാൽ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിജയകിരീടമായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനവും അതിന്റെ സകല ശക്തികളും നമുക്ക് ദൈവതിരുനാമമഹത്വത്തിനായി കാഴ്ചവെക്കാം.

വിധിമൂലം പൂർവ്വികമായി നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ നമുക്ക് നഷ്ടമായെന്നു വന്നേക്കാം. നാം അശ്ശേഷംപോലും അധൈര്യപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലയളവിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നരലക്ഷത്തിൽപരം രൂപായുടെ അരമനയും സ്വത്തുക്കളും വിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ ആളുകൾക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നത് നമുക്ക് അഭിമാനകരമാണ്. എന്നാൽ ഇവ കൂടാതെ അനേകലക്ഷം രൂപായുടെ സ്ഥാപനങ്ങൾ നമുക്ക് ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കല്പിച്ചനുവദിച്ച ആക്ഷൻകമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ആക്ഷൻകമ്മിറ്റിയുടെ വിപുലമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നാം ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കയും നമ്മുടെ അഭിമാനസ്തംഭമായ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും വി. സഭയുടെ കെട്ടുപണിക്കുമായി വിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ സകല ആളുകളും കൈ തുറന്നു സംഭാവനകൾ നൽകി നമ്മുടെ പണപ്പിരിവ് എത്രയും ഊർജ്ജിതമായി നടത്തണമെന്ന് എല്ലാ പട്ടക്കാരെയും, കൈക്കാരന്മാരെയും ഇടവക കമ്മിറ്റികളെയും ഇടവകക്കാരെയും നാം പ്രത്യേകം അറിയിക്കുന്നു.

8. വൈദികനു നിരോധനം

(1952 ഓഗസ്റ്റ് 24-നു ഒരു വൈദികനെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കല്പന)

പ്രിയരെ,

നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിലുള്ള മിക്ക പള്ളികളിലും സൺഡേസ്കൂൾ, സ്ത്രീ സമാജം, യുവജനസമാജം, പ്രാർത്ഥനായോഗം മുതലായ ആത്മീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ശക്തി പ്രാപിച്ചുവരുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ നമുക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും ചുരുക്കം ചില ഇടവകകളിൽ അവ ആരംഭിക്കാത്തതിൽ നമുക്കുള്ള അതിരറ്റ സങ്കടത്തെ നാം അറിയിക്കുകയും കാര്യനിർവ്വഹണത്തിനായി അങ്ങിനെയുള്ള ഇടവകകളിലെ വികാരിമാരുടെ സത്വരശ്രദ്ധയെ വീണ്ടും നാം ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ വൈദികരുടെ അടുത്ത യോഗം ഈ സെപ്റ്റംബർ 6-നു വ്യാഴാഴ്ച (21-1-127) പുതുപ്പള്ളിയിൽ വച്ചു നടക്കുന്നതാണ്. മുമ്പ് നടന്ന രണ്ട് വൈദികയോഗങ്ങളിലും ഭൂരിപക്ഷം വൈദികരും പങ്കെടുത്തു എങ്കിലും സന്നിഹിതരാകാതിരുന്നവർ ആരെല്ലാമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. വൈദികയോഗങ്ങളിൽ വൈദികർ എല്ലാവരും ഹാജരാകുന്ന വിഷയ ത്തിൽ എത്രയും താല്പര്യമുള്ളവരായിരിക്കണം.

ഓർത്തഡോക്സ് യുവജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക കോൺഫറൻസ് സെപ്റ്റംബർ 8-നു ശനിയാഴ്ച (23-1-127) എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ വച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ഇടവകകളിൽ നിന്നും സമാജം സെക്രട്ടറി ഉൾപ്പെടെ മൂന്നിൽ കുറയാതെ അംഗങ്ങളെ പ്രതിനിധികളായി പറഞ്ഞുവിടുന്ന കാര്യത്തിൽ വികാരി മാരും മറ്റു ചുമതലക്കാരും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അതാതിടവകയിലെ സൺഡേസ്കൂൾ പ്രവർത്തകർക്കും ഇതര അഭ്യുദയകാംക്ഷികൾക്കും അതിൽ സംബന്ധിക്കാവുന്നതാണ്.

കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ മർത്തമറിയം വനിതാസമാജത്തിന്റെ ജന റൽ സെക്രട്ടറിയായി പള്ളത്ത് പാറേക്കടവിൽ മിസ്സ് ആലീസ് മാണി ബി.എ. ബി. റ്റി. യെ ഇനിയും ഒരു കല്പന ഉണ്ടാകുന്നതു വരത്തേയ്ക്ക് നാം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വിവരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വനിതാ സമാജത്തിന്റെ ഒരു പൊതുധ്യാനയോഗം ഈ സെപ്റ്റംബർ 13-നു മുതൽ 15-നു വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളത്തുവച്ച് നടത്തുവാൻ തീരുമാനി ച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഇടവകയിൽ നിന്നും സ്ത്രീസമാജത്തിന്റെ സെക്ര ട്ടറിക്കു പുറമെ രണ്ടോ മൂന്നോ അംഗങ്ങൾ വീതമെങ്കിലും അതിൽ പങ്കെ ടുക്കണം. അതിന്റെ പ്രയോജനം അത്ര വലുതാണ്. പ്രസ്തുത ധ്യാന യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു സമാജാംഗങ്ങളെയും, അതിലേയ്ക്ക് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു വിടുന്നതിനു വൈദികരേയും, പള്ളിഭരണ സമിതിയേയും നാം പ്രത്യേകം ഗുണദോഷിക്കുന്നു. മേൽപ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ സമ്മേളനങ്ങളുടെയും വിശദവിവരങ്ങൾ ഇതോടൊന്നിച്ചയക്കുന്ന കാര്യപരിപാടിയിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഈദൃശമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിനു നിങ്ങളേവരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളും സഹകരണങ്ങളും ഉണ്ടാകണമെന്ന് വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം നിർബന്ധിക്കുന്നു.

സമുദായക്കേസിന്റെ പിരിവിനുവേണ്ടിയുള്ള പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന ഇതിനകം എല്ലാ പള്ളികളിലും കിട്ടിക്കാണു മല്ലോ. ഓരോ പള്ളിയിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തുക നിശ്ചിതതീ യതിക്കകം ഏല്പിക്കണമെന്ന് ഈ അവസരത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം അറി യിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വീണ്ടു പ്രിയരെ,

സഭയുടെ അഭിമാനം പുലർത്തേണ്ടത് പ്രധാനമായി വൈദികരാണ്. അവർ ന്യായരഹിതമായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ സഭ അധഃപതിക്കും. കഴിയുന്നതും മാതൃകാപരമായി ജീവിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും, നിയമാനുസരണമല്ലാത്ത ചില വിവാഹങ്ങളും മറ്റും നടത്തുന്ന കാര്യത്തിലും ചില വൈദികർ വളരെ അശ്രദ്ധരാണെന്ന് സങ്കടത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിൽപെട്ട വൈദ്യൻപറമ്പിൽ കുറിയാക്കോസ് കത്തനാർ അടുത്തകാലത്ത് അങ്ങനെയുള്ള ചില വിവാഹങ്ങൾ നടത്തിയതായിട്ട് അറിയുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിലുള്ള ചില പള്ളികളിൽ കയറി അയാൾ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതായിട്ടും അറിവുണ്ട്. ആകയാൽ അയാൾ കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലുള്ള നമ്മുടെ ഒരു പള്ളിയിലും പ്രവേശിച്ചു കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിക്കൂടായെന്നും, അയാളെക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ആളുകൾ യാതൊരു കർമ്മവും നടത്തിച്ചുകൂടായെന്നും പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ നിർദ്ദേശാനുസരണം നാം നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

9. പെരുനാൾ ബഹളം വേണ്ട

(1954 ജനുവരി 22-നു *ഇറക്കിയ ഒരു കല്പന)*

പ്രിയരെ, നമ്മുടെ പിതാവായ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ചികിത്സക്കായി വെല്ലൂർ ആശുപത്രിയിൽ എഴുന്നെള്ളിത്താമസിക്കുന്നതും, വിജയകരമായ ഓപ്പറേഷൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് നടന്നുകഴിഞ്ഞതും നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞുകാണുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാവ് വെല്ലൂർക്ക് എഴുന്നെള്ളുന്നതിനു മുൻപായി പള്ളികൾക്ക് അയച്ചിരുന്ന കല്പനപ്രകാരം തിരുമനസ്സിലെ രോഗശമനത്തിനായി പട്ടക്കാർ വി. കുർബാനകളിൽ എല്ലാം തിരുമേനിക്ക് വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുകയും, വിശ്വാസികളായ നമ്മുടെ ആത്മീയ മക്കൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും നാം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരുന്നു.

പുതിയ കലണ്ടർ നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളികളിലും 1954-ലേക്കുള്ള പുതിയ ഭരണസമിതിയെ പള്ളിപ്പൊതുയോഗം കൂടി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും, പള്ളിപ്പൊതുയോഗ റിപ്പോർട്ട് നമുക്ക് അയച്ചുതരികയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ എല്ലാപള്ളികളിലെയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുതിയ ഭരണസമിതിക്ക് നമ്മുടെ രേഖാമൂലമായ അനുവാദം വാങ്ങിച്ചിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമായി നിങ്ങളെ നാം അറിയിക്കുന്നു. 1953-ലെ വാർഷികതെരട്ടിന്റെ രണ്ടുകോപ്പികൾ എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും

നമ്മുടെ ആഫീസിലേക്ക് അയച്ചുതരണം. അതിൽ ഒന്ന് നാം പള്ളികളുടെ ഫയലിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതും, മറ്റേപ്രതി നാം പരിശോധിച്ച് നമ്മുടെ അടയാളത്തോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ പള്ളിറിക്കാർഡിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനായി തിരിയെ അയച്ചുതരുന്നതുമാകുന്നു. നമ്മുടെ മെത്രാസന കൗൺസിലിന്റെ ശുപാർശ അനുസരിച്ചു 1954 മുതൽ നമ്മുടെ എല്ലാ പള്ളികളിലും ബഡ്ജറ്റ് മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കി അതുപോലെ ഭരണം നടത്തണമെന്ന് നിർബന്ധമായി നിങ്ങളെ നാം അറിയിക്കുന്നു. കൂടാതെ പള്ളിപ്പൊതുയോഗം പാസ്സാക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റിന്റെ രണ്ടുപ്രതികൾ നമ്മുടെ എല്ലാപള്ളികളിൽ നിന്നും നമുക്ക് ആപ്പീസിലേക്ക് അയച്ചുതരികയും നമ്മുടെ അനുവാദം അതിന് വാങ്ങിച്ചിരിക്കുകയും വേണം. ബഡ്ജറ്റിൽ സമുദായപിരിവുകൾ മെത്രാസനവരുമാനങ്ങൾ മുതലായവകളുടെ തുകകൾ ചേർത്തിരിക്കണം. പള്ളിപ്പൊതുയോഗറിപ്പോർട്ട്, തെരട്ട്, ബഡ്ജറ്റ് ഇവകളുടെ കോപ്പികൾ പള്ളിവികാരിമാരും പള്ളികൈക്കാരന്മാരും ചേർന്ന് ഉടനെ നമ്മുടെ ആഫീസിലേക്ക് എല്ലാ പള്ളികളിൽ നിന്നും അയച്ചുതരണം.

പ്രിയരെ, ഇപ്പോൾ പെരുനാളുകളുടെ കാലങ്ങളാണല്ലോ. പെരുനാളുകൾ നടത്തുമ്പോൾ ഒരു കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. പെരുനാൾ ദിവസം ജനങ്ങൾ പള്ളി ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും വി. കുർബാന കൂട്ടമായി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്ക ഒരു സാഹചര്യം നാം സൃഷ്ടിക്കണം. പെരുനാളുകളുടെ തലേരാത്രിയിലെ പ്രോഗ്രാം 8 മണിക്ക് മുൻപായി തീരത്തക്കവിധം മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുകയും അവ ഭക്തിയായി നടത്തുന്നതിന് ശ്രമിക്കയും ചെയ്യണം. രാത്രി മുഴുവൻ ബഹളവും, ഭക്തിവിരുദ്ധമായ പ്രോഗ്രാമും ഉണ്ടാക്കിയാൽ ജനങ്ങൾ പെരുനാൾദിവസം വി. കുർബാനയിൽ എങ്ങനെ സംബന്ധിക്കും? ഈ കാര്യം ഇതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുമെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർമാസത്തിൽ നമ്മുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം നമ്മുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാച്ചന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തിയ പട്ടക്കാരുടെ രണ്ടുയോഗങ്ങളിലും ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ പുരോഗമനത്തിനുള്ള ചില പദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് പട്ടക്കാരുടെ അഭിപ്രായം നാം ആരായുകയുണ്ടായി. ആലോചനാവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഐകകണ്ഠേന തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഭദ്രാസനത്തിന്റെ വിപുലമായ പ്രവർത്തനത്തിനു ഉതകത്തക്കവണ്ണം പട്ടക്കാരുമായി ഒന്നുകൂടി ടി. വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുന്നതിനും അവിടെ പാസ്സാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഭദ്രാസനപ്പൊതുയോഗത്തിന്റെ ചർച്ചക്കു വിഷയീഭവിപ്പിക്കുന്നതിനും നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പട്ടക്കാരുടെ ഒരു

യോഗം നമ്മുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാച്ചന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 1954 ഫെബ്രുവരി 3-നു ബുധനാഴ്ച പത്തുമണിക്ക് കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ വച്ച് നടക്കുന്നതാണ്. അതിൽ നമ്മുടെ ഭദ്രാസനത്തിലെ എല്ലാ പട്ടക്കാരും സംബന്ധിക്കണം. പട്ടക്കാർ എല്ലാവരും പള്ളിച്ചെലവിൽ യോഗത്തിൽ കൃത്യസമയത്ത് ഹാജരാകണം. 1953 നവംബർ 27 -നു നമ്മുടെ കല്പനയിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വീണ്ടും ഈ യോഗത്തിൽ ആലോചിക്കുന്നതാണ്.

4

ഡയറി

ഡയറി എഴുതുന്നതിൽ തൽപരനായിരുന്ന റമ്പാച്ചൻ 1087-ൽ എഴുതിയ ഡയറിയിലെ ചില വിവരങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

1087 ചിങ്ങം 12 തിങ്കൾ: ഞാനും കടുപ്പേലാശാനും തലയ്ക്കൽ കൊച്ചും കൂടി കവലയ്ക്കൽ പോയി ചെറിയമഠത്തിൽ വലിയച്ചനെ കണ്ട് ദയറായുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു.

അച്ചന്റെ മറുപടി സന്തോഷപ്രദമായിരുന്നു.

വ്യാഴം 15 - ഇന്നേ ദിവസം പൊത്തൻപുറം എഴുതിച്ചു.

16 - പൊത്തൻപുറത്തിൽ പോയി.

27 - ആശാരിയെക്കൊണ്ടു കെട്ടിടത്തിനും കിണറിനും സ്ഥാനം കാണിച്ചു.

കന്നി 26 - ഇന്നേദിവസം പാമ്പാടിയിൽനിന്നു ആലുവായിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. രാത്രിയിൽ പഴയ സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു.

27 രാവിലെ കോട്ടയം കച്ചേരിക്കടവിൽ നിന്നു ബോട്ടു കയറി ആലപ്പുഴയ്ക്കു പോയി. ഉച്ചയോടുകൂടി ആലപ്പുഴയിൽ എത്തി. അവിടെനിന്നും കൊച്ചിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സന്ധ്യയോടുകൂടി കൊച്ചിയിലെത്തി. ബോട്ട് വഴിമദ്ധ്യേ ഉറച്ചുപോയതുകൊണ്ടു താമസിച്ചാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. രാത്രി കോട്ടയ്ക്കകത്ത് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു. യൂദപ്പള്ളി രണ്ടും സന്ദർശിച്ചു.

1087 കന്നി 28. ബോട്ടിൽ എറണാകുളത്തെത്തി. അവിടെനിന്നും തീവണ്ടിയിൽ ആലുവായിക്കു പോയി. 9 മണിയോടുകൂടി ആലുവായിലെത്തി. ശീമറമ്പാന്മാർക്കായി കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഇടക്കെട്ടുകൾ മുറിമറ്റത്തു തിരുമേനിയെ ഏല്പിച്ചു. അതിൽ ഒന്ന് പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് കൊടുക്കണമെന്നുള്ള മുറിമറ്റത്തു തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ചു അതു ബാവായ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു അനുഗ്രഹം വാങ്ങിച്ചു. 11 മണിക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ ബാവാ എഴുന്നെള്ളി.

29 - ഇന്നേദിവസം വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലി, പ്രസംഗിച്ചു. മുറിമറ്റത്തു തിരുമേനിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചാല റമ്പാൻ, ഔഗേൻ റമ്പാൻ, വടകര റമ്പാൻ, മാണിക്കത്തനാർ മുതലായവരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു.

എറണാകുളത്തെത്തി കാക്കു അച്ചന്റെ പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു.

30 – രാവിലെ കൊച്ചിയിലെത്തി. ബോട്ടിൽ ആലപ്പുഴയെത്തി. അവിടെനിന്നും കോട്ടയത്തെത്തി. വണ്ടിയിൽ പാമ്പാടിക്കു പോന്നു.

തുലാം 3 – ഇന്ന് പഴയസെമിനാരിയിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. വെയിൽ ഉറച്ചുപോയതുകൊണ്ടു മനോരമയിൽ വിശ്രമിച്ചു. എല്ലാവർക്കും മനോരമയിൽനിന്നും കേമമായ ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. എം. ഏ. അച്ചനും പീലിപ്പോച്ചനും തോപ്പിലച്ചനുമുണ്ടായിരുന്നു.

തുലാം 13 – മണർകാട്ടുപള്ളിയിൽ വി. കുർബ്ബാനചൊല്ലി, പ്രസംഗം നടത്തി. പള്ളിയിൽ താമസിക്കണമെന്നു പള്ളിക്കാർ നിർബന്ധിച്ചു. കുർബ്ബാനയ്ക്കു കൈവിറയൽ ഉണ്ടായി.

16 – പഴയസെമിനാരിയിലെത്തി കൂറിലോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ടു പല കാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം വളരെ കോപിഷ്ഠനായിട്ടാണു സംസാരിച്ചത്.

18 – 40 ദിവസത്തേക്ക് ഒരു നോമ്പ് എടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതനുസരിച്ച് ഇന്നേദിവസം ആരംഭിച്ചു.

29 – കക്ഷിതിരിവിൽ ഏതുഭാഗത്തു നില്ക്കണമെന്നു പള്ളിയിൽ ഒരു ആലോചന നടന്നു. ഒന്നും തീരുമാനിക്കാതെ പിരിഞ്ഞു.

വൃശ്ചികം 8 – വാകത്താനത്തെ റമ്പാച്ചൻ വന്നിരുന്നു.

10 – റമ്പാച്ചന് ഒരു ഏവൻഗേലി സമ്മാനിച്ചു.

25 – കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ ഒരടിലഹള നടന്നതായി കേട്ടു.

വൃശ്ചികം 27 – ജോർജ്ജ് ചക്രവർത്തിയുടെ കിരീടധാരണയായിരുന്നു.

29 – കല്ലൂപ്പാറ സ്വദേശി ഒരു ഹിന്ദുസന്യാസി വന്നുതാമസിക്കുന്നു. അയാൾ ഒരു ഭക്തനും ജ്ഞാനമുള്ളവനുമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ധനു 4 – ശെമ്മാശൻ മേൽമീശ കൂടുതലായി വെട്ടിച്ചതിനു അയാളോടു നീരസപ്പെട്ടു.

6 – സമരിയുടെ അപ്പീലു ട്രസ്റ്റികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തി വിധിച്ചു.

12 – ചെറിയമഠം ഇന്നു സെമിനാരിയിൽവച്ചു പട്ടം ഏറ്റു.

17 – ഇന്നേദിവസം കടവുംഭാഗത്തു ശെമ്മാശന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചൻ പഴയസെമിനാരിയിൽവച്ചു കത്തനാരുപട്ടം നൽകി.

18 – കാക്കുളിലച്ചൻ മരിച്ചതായി കേട്ടു.

19 – മൂന്നു ദിവസത്തേക്ക് ഒരു പ്രത്യേക നോമ്പ് എടുത്തു നടത്തുന്നു.

20 – പാതാളവേതാളം എന്ന പുസ്തകത്തിന് എഴുതിയിരുന്നത് വന്നുചേർന്നു.

23 – പ്രത്യേക മൂന്നുനോമ്പു വീടലായിരുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചു നോമ്പുവീടലായിരുന്നു. 10–15 നേർച്ചയുണ്ടായിരുന്നു.

27 – പഴയസെമിനാരിയിലെത്തി. തിരുമേനിയുമായി പല കാര്യങ്ങളും സംസാരിച്ചു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിൽ താമസിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ റമ്പാച്ചനും ഒരു മൂലയിൽ തിരുമേനിയും താമസിക്കാം. ഒരു തുടം വെള്ളമെനിക്കെങ്കിൽ പകുതി റമ്പാച്ചനും എന്നു തിരുമേനി കല്പിച്ചു. കൂറിലോസ് തിരുമേനിയെ കണ്ടില്ല. അതിനു വല്യതിരുമേനിക്കിഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. കൊച്ചച്ചൻ പട്ടമേറ്റശേഷം ആദ്യംചെയ്ത ഒരു ശുശ്രൂഷ ഒരു കുട്ടിയുടെ ശവമടക്കമായിരുന്നു.

മകരം 1 – ഇന്ന് കൊച്ചച്ചന്റെ പുത്തൻകുർബ്ബാനയായിരുന്നു. കവലയ്ക്കുപോയി (വാഴൂർ 14–ാംമൈൽ). മട്ടയ്ക്കലച്ചനും എം. എ. അച്ചനുമുണ്ടായിരുന്നു. എം. എ. അച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു.

6 – ഇന്ന് കുർബ്ബാനയുണ്ടായിരുന്നു. മട്ടയ്ക്കലച്ചനുമുണ്ടായിരുന്നു. അച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു.

14 – സെമിനാരിയിൽ എത്തി താമസിക്കുന്നു. പാമ്പാടി പള്ളിയിലും കക്ഷിവഴക്കു പ്രബലപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. റമ്പാച്ചന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ മുട്ടുകൂടാതെ നടത്തണമെന്നു തിരുമേനി അച്ചനെ ശട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു.

കുഭം 3 – നിരണത്തു പള്ളികൂദാശയ്ക്കു പോയിരുന്നു. വല്യതിരുമേനിയും അൽവാറീസ് മെത്രാച്ചനുമുണ്ടായിരുന്നു.

14 – പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കത്ത് എഴുതാൻ ഏല്പിച്ചിരുന്നത് എഴുതുന്നു.

18 – ഇന്നു കൊച്ചുകുഞ്ഞു മുതൽപേർ തേങ്ങാ ഇടുവിക്കാനും പൊത്തുകെട്ടിക്കാനും സെമിനാരിപ്പറമ്പിൽ വന്നു. കുറെ ജോലിയൊക്കെ ചെയ്യിച്ചു. തിരുമേനിയുടെ വിരോധം മൂലം മുഴുവനായില്ല. മല്പാനെ പിടി

ച്ചുതള്ളുക മുതലായവ ചെയ്തു. തിരുമേനി മല്പാനിട്ട് ഒന്നു കൊടുത്ത തായും കേട്ടു.

19 – തിരുവല്ലായിൽ നിന്നും ആളുകളെ ക്ഷണിക്കാൻ തിരു മേനിപോയി.

20 – താഴത്തങ്ങാടിക്കാർ വന്നു തെങ്ങിന്റെ പൊത്തെടുത്തു.

22 – അൽവാറീസ് മെത്രാച്ചൻ സന്ധ്യയ്ക്കുശേഷം പോകു വാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.

27 – ഇന്നുമുതൽ കുറെ ആളുകളെ സെമിനാരിയിൽ താമ സിപ്പിച്ചുവരുന്നു.

മീനം 5 – സെമിനാരി, ചെറിയപള്ളി മുതലായവ പൂട്ടി.

13 – പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാരും കാവലിട്ടു.

15 – ഒരു യാമനമസ്ക്കാരം എഴുതിവരുന്നു.

20 – തിരുവല്ലാ ആനപ്പാപ്പിയെ അടിച്ച് ആസന്നമരണനായി കിടക്കുന്നതായി കേട്ടു.

ഇടവം 7 – ഇന്നേദിവസം അബ്ദേദ് മിശിഹാബാവാ പുറപ്പെട്ടതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കമ്പി വന്നു.

പഴയസെമിനാരി.

26 – ബാവാ ബാംഗ്ലൂരിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടതായി അച്ചന്റെ കമ്പി കിട്ടി.

29 – ബാവായുടെ കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കു കൊച്ചി ഗവർമ്മെന്റുവക മോട്ടോർ കാറും ഹജൂരിലെ ശിപായിമാരെയും അനുവ ദിച്ചിരിക്കുന്നതായി കമ്പിവന്നു.

മിഥുനം 3 – ശെമ്മാശന്മാർക്ക് ഊറാറായും ശുശ്രൂഷക്കുപ്പായവുമി ല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു തിരുമേനി വളരെ ദേഷ്യപ്പെട്ടു.

10 – ശുശ്രൂഷക്കുപ്പായം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു കുറെ ശെമ്മാ ശന്മാർ മനോരമയ്ക്കു കടന്നുകളഞ്ഞു.

14 – തിരുമേനി ബാവായെ കാണാൻ എറണാകുളത്തിനു പോയി.

25 – ബാവായെ ഗവർമെന്റും ജനങ്ങളും സ്വീകരിക്കരുതെന്നു സ്റ്റേറ്റു സെക്രട്ടറിയുടെ കമ്പി വന്നതായി കേട്ടു.

30 - സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ എഴുതിയ നമസ്ക്കാരപുസ്തകം ബയന്റുചെയ്തു കിട്ടി. വളരെ പ്രയത്നിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഈ പുസ്തകം കണ്ടിട്ടും കണ്ടിട്ടും കൊതി അടങ്ങുന്നില്ല.

കർക്കടകം 23 - രാജിയാലോചനക്കായി മെത്രാച്ചൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് കുര്യനും മറ്റും വന്നിരുന്നു. യോജിക്കാതെ പിരിഞ്ഞു.

26 - തിരുമേനിയോടൊന്നിച്ച് പരുമലയ്ക്കുപോയി. ഇവിടെ വന്നു ബാവായെ കണ്ടു.

1088 ചിങ്ങം 1 - പരുമല മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാനയുണ്ടായിരുന്നു. ശീമക്കാരാണ് വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയത്.

5 - പ. ബാവായെ കാണാൻ അനവധിയാളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബാവാ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച് സന്തോഷത്തോടെയാണ് പിരിച്ചയയ്ക്കുന്നത്.

19 - തിരുമേനി പരുമലയ്ക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പായി റമ്പാച്ചനു സ്ഥാനം തരുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. കാതോലിക്കായുടെ ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി റമ്പാച്ചനിൽ ആകട്ടെ എന്നും മറ്റും പറയുകയുണ്ടായി.

25 - ചെറിയ മഠത്തിൽ വല്യച്ചനെകണ്ടു സ്ഥാനമേല്ക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു അഭിപ്രായങ്ങളും മറ്റും അടങ്ങിയ ഒരു ലേഖനം കൊടുത്തു.

ആലാംപള്ളി സ്കൂളിന്റെ പണിക്കു 4 രൂപാ കൊടുത്തു.

30 - മുറിമറ്റത്തു തിരുമേനിയെ മപ്രിയാനായായി വാഴിക്കുന്നതുസംബന്ധിച്ച് സെമിനാരിയിലുള്ള ശെമ്മാശന്മാർക്കും മറ്റും ഒരു കാപ്പി നടത്തി. എല്ലാവർക്കും തൃപ്തിയായി. കാപ്പിക്ക് ഒന്നേമുക്കാൽ രൂപാ ചെലവായി.

ചിങ്ങം 31 - മുറിമറ്റത്തു മെത്രാച്ചനെ മപ്രിയാനായായി വാഴിച്ചു. നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വച്ച്.

കന്നി 6 - പണിക്കരച്ചനും പീലിപ്പോസുവക്കീലും വന്നിരുന്നു. പുസ്തകം വേഗം എഴുതി തീർക്കണമെന്നും ബാവായെ പാമ്പാടിക്കു കൊണ്ടുപോകണമെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു.

തുലാം 16 - ബാവായെ കാണുന്നതിനു പരുമലയ്ക്കുപോയി. കൈമുത്തി. സമ്മാനങ്ങൾ കാതോലിക്കാബാവായുടെ മുറിയിൽ വയ്ക്കാൻ കല്പിച്ചു. അന്നു ബാവായ്ക്കും മറ്റും മാന്നാർ സ്കൂളുകാരുടെ മംഗളപത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. 30-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സ്ഥാനമേല്ക്കണമെന്നു

കാതോലിക്കാബാവാ സന്തോഷമായി കല്പിച്ചു.

17 - പരുമല പെരുനാൾ ആയിരുന്നു. പ. ബാവായും കാ. ബാവായും റമ്പാച്ചനും കൂടെ മൂന്നിന്മേൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലി. ബാവ ായ്ക്കുംമറ്റും എം. ജി. എം. സ്കൂളുകാരുടെ മംഗളപത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. വൈദികയോഗവുമുണ്ടായിരുന്നു. വല്യമെത്രാച്ചൻ പ്രസംഗിച്ചു. എല്ലാ വരും കരഞ്ഞു.

ദളം 2

1

ഒരു തിരിഞ്ഞു നോട്ടം

ഫാ. പി. സി. യോഹന്നാൻ റമ്പാൻ

ഒരു ശനിയാഴ്ച ദിവസം ഏകദേശം മൂന്നുമണിക്കാണ് ഞാൻ പൊത്തമ്പുറത്തു ചെല്ലുന്നത്. എന്റെ കൈയിൽ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഇടാനുള്ള കുപ്പായം ഉണ്ട്. ഞാൻ അന്ന് പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സംബന്ധിച്ചു വരികയായിരുന്നു. ഞാൻ വരുമ്പോൾ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി മുറിയുടെ വാതിലിനടുത്തു കസേരയിൽ കിഴക്കോട്ടഭിമുഖമായി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. തൂവാലയും താക്കോൽകൂട്ടവും തോളിൽ ഇട്ടിരുന്നു. ഞാൻ കൈമുത്തി. "സൗഖ്യം ആണോ" എന്ന് എന്നോടു ചോദിച്ചു. പിന്നീട് വിവരങ്ങൾ എല്ലാം ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം ഇവിടെ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹത്തോടു കൂടി വന്നതാണെന്നും, നാളെ പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ കടവുംഭാഗത്തച്ചന്റെ തവണയായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടു പോന്നതെന്നും അറിയിച്ചു. തിരുമേനി എനിക്ക് പലഹാരങ്ങളും മറ്റും തന്നു.

വൈകിട്ട് ചോറുതരുവാൻ മത്തായിച്ചേട്ടനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. പിറ്റേ ദിവസം വിശുദ്ധ കുർബാന കഴിഞ്ഞ് പോകുവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. "ഇപ്പോൾ അവധിക്കാലമാണല്ലോ. നീ ഇവിടെ താമസിക്കുക. വല്ലതും പഠിക്കാമല്ലോ. പള്ളിയിൽ ധൂപംവീശുകയും ചെയ്യാം." ഞാൻ സമ്മതിച്ചു. വീട്ടിൽചെന്ന് പിതാവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി പിറ്റേദിവസം ഞാൻ തിരുമേനിയുടെകൂടെ താമസംതുടങ്ങി. പത്രം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു എന്റെ പ്രധാന ജോലി.

സ്കൂൾ തുറക്കുന്നതിന്റെ പിറ്റേദിവസം ഞാൻ വീട്ടിൽ പോകുന്ന കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു. "നീ ഇവിടെനിന്നു സ്കൂളിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളുക. നാലുമണി വിടുമ്പോൾ പത്രവും എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ മതിയല്ലോ." അങ്ങനെ ഞാൻ ദയറായിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് സ്കൂളിൽ പോയിത്തുടങ്ങി. ചില ദിവസങ്ങളിൽ സ്കൂളിലെ വിശേഷങ്ങളും, അധ്യാപകർ തല്ലുന്ന കാര്യങ്ങളും, സ്കൂൾ മാനേജർ കരിങ്ങണാമറ്റത്തിൽ കൊച്ചുകോര കാർന്നോരെപ്പറ്റിയും ചോദിക്കും. സ്കൂളിൽ നിന്നു താമസിച്ചുവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരുമേനി വഴക്കുപറയുക പതിവായിരുന്നു. വലിയ മഴയും, ഇടിയുമുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ തിരുമേനി ഞാൻ വന്നോയെന്ന് കൂടെക്കൂടെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇടിമുഴക്കം തിരുമേനിക്ക് വളരെ ഭയമായിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഞാൻ സ്കൂളിൽ നിന്നു വരാൻ അല്പം താമസിച്ചുപോയി. തിരുമേനി എന്നെ തിരക്കി കിഴക്കുവശത്തെ ഗേറ്റിങ്കൽ ഇറങ്ങി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ തിരുമേനിയെ അകലെവച്ച് കണ്ടപ്പൊഴേ ചെരുപ്പ് ഊരി റബർതോട്ടത്തിലെ വളക്കുഴിയിൽ ഇട്ടു. കൂടെയുള്ള ഞങ്ങളാരും തിരുമേനിയുടെ അടുത്ത് ചെരിപ്പുധരിച്ചുചെല്ലുക പതിവില്ലായിരുന്നു. അന്നു താമസിച്ചതിനു തിരുമേനി എന്നെ ശകാരിച്ചു. മുടി നീട്ടുന്നതും തിരുമേനിക്ക് തീരെ ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നു.

സിക്സ്ത്തുഫോമിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ശെമ്മാശുപട്ടം തരുവാൻ തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചു. വിവരം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ഒരു അച്ചനാകണമെന്നാണെന്നു മറുപടി നൽകി. എന്നാൽ എന്റെ വീട്ടിൽ അതിനുള്ള സാമ്പത്തികശേഷി ഇല്ലാഞ്ഞതിനാൽ ആഗ്രഹം സഫലമാകുന്നതിനു പ്രയാസമാണെന്ന് അറിയിച്ചു. “കുഞ്ഞേ, കഴിവുകളൊക്കെ ദൈവം തരുന്നതാണ്.” ഇതായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള മറുപടി. തിരുമേനി തുടർന്നു: “ഞാൻ പട്ടം ഏല്ക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് വീട്ടിൽ കാര്യമായ വരുമാനം ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. എന്റെ പിതാവ് താമസിയാതെ മരിച്ചു. അദ്ദേഹം മരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു എന്നെക്കുറിച്ചു കുറെയെല്ലാം പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് കാല്ക്കുപ്പായമുള്ളപ്പോൾ കമ്മീശ് ഇല്ല, കമ്മീശുള്ളപ്പോൾ കാൽക്കുപ്പായമില്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നു എന്റെ സ്ഥിതി. അവിടെനിന്നു ജീവനുള്ള ദൈവം എന്നെ ഈവിധത്തിലാക്കി. അതുകൊണ്ട് നിരാശപ്പെടേണ്ട.” എന്റെ പിതാവിനേയും വിളിച്ച് തിരുമേനി വിവരം പറഞ്ഞിട്ട് എനിക്കു പട്ടംതരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു എട്ടുനോമ്പിന്റെ നാലാംദിവസം ഞായറാഴ്ച തിരുമേനി എനിക്ക് കോറൂയൊ സ്ഥാനം നല്കി. വിശുദ്ധ കുർബാന മദ്ധ്യേ തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചു. “ഇതു പാമ്പാടിക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിനു ചെയ്തതല്ല. എന്റെ സ്വന്ത ആവശ്യത്തിന് ചെയ്യുന്നതാണ്; ആരും പ്രയാസപ്പെടേണ്ട.”

പിന്നെയും ഞാൻ സ്കൂളിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ധാരാളം പഠിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ദയറായിലെ ജോലികളെല്ലാം ഞാൻ കൃത്യമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

സ്കൂളിൽ നിന്നു വന്നാലുടനെ പത്രം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുക, തുടർന്ന് സന്ധ്യാനമസ്ക്കാരം, അതിനുശേഷം വൈകിട്ട് വേദപുസ്തകം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുക, ഭക്ഷണാനന്തരം സൂത്താറാ നമസ്ക്കാരം, ഡയറി എഴുത്ത് ഇവകഴിഞ്ഞ് പത്തുമണി ആകുമ്പോഴാണ് ഞാൻ പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നത്. പാതിരാനമസ്ക്കാരത്തിനു തിരുമേനി കൃത്യം 12-ന് എഴുന്നേല്ക്കും. അത് മുറിയിലിരുന്ന് രഹസ്യമായിട്ടാണ്. നോമ്പുകാലത്ത് മൂന്നരയ്ക്കും നാലിനും പള്ളിയിൽപോയി നമസ്ക്കാരം തുടങ്ങും. നമ

സ്ക്കാരത്തിനുശേഷം അനുതാപത്തിന്റെ മസുമൂറകൾ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കണം. അതുകഴിയുമ്പോൾ ആറര, ഏഴ് മണിയാകും. തുടർന്ന് തിരുമേനി വന്ന് കാപ്പി കുടിച്ചാലുടനെ എഴുത്തുകൾക്ക് മറുപടി എഴുതണം. അതും കഴിഞ്ഞ് ഒൻപതുമണിയാകുമ്പോൾ ഞാൻ സ്കൂളിൽ പോകും. ക്ലാസ് ഇല്ലാത്ത ദിവസങ്ങളിൽ തിരുമേനിയുടെകൂടെ പലസ്ഥലത്തും യാത്രചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

ഞാൻ സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസ്സായശേഷം തിരുമേനി കല്പിച്ചതനുസരിച്ചു ഞാൻ പഠനം തുടർന്നില്ല. തിരുമേനിയുടെ കൂടെനിന്ന് കുറെ സുറിയാനി പഠിച്ചു. താമസിയാതെ എനിക്കു കശ്ശീശാപട്ടം തരുവാൻ തിരുമേനി ആഗ്രഹിച്ചു. പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയെ വിവരം അറിയിച്ചു. പ. ബാവാതിരുമേനി കല്പിച്ചതനുസരിച്ച് ഞാൻ ബ. .യോഹന്നാൻ മല്പാനച്ചന്റെ അടുത്തുചെന്ന് സുവിശേഷം തർജ്ജമചെയ്യാനും തക്സായിലെ ക്രമങ്ങൾ പരിശീലിക്കാനും ഒരു വർഷത്തോളം ചെലവാക്കി. തിരുമേനിക്ക് വിശുദ്ധ കുർബാന ചൊല്ലുവാൻ ക്ഷീണമായപ്പോൾ 1957 ജനുവരിയിൽ എനിക്ക് തിരുമേനി വൈദികപട്ടം തന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ തിരുമേനി എനിക്കാണ് പട്ടം നൽകിയത്. അതിനുശേഷം ആർക്കും ഒരു പട്ടവും കൊടുത്തിട്ടുമില്ല. രണ്ടു മൂന്നു വർഷക്കാലം ഞാനും പ. തിരുമേനിയും കൂടി മാറി മാറി ദയറാചാപ്പലിൽ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി നവപൂജാർപ്പണം ചെയ്ത അതേ തീയതിയിൽത്തന്നെ 1960–ൽ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ വി. കുർബാനയും ചൊല്ലി.

തിരുമേനിയുടെ കൃത്യനിഷ്ഠ എന്നെ വളരെയേറെ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൃത്യമായി ഡയറി എഴുതുന്നതിൽ വളരെ കണിശക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സ്വയം എഴുതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ശാരീരികമായി ക്ഷീണമായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒപ്പമുള്ള ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും എഴുതിക്കുമായിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ സുറിയാനി കൈപ്പട പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട സംഗതിയാണ്. അച്ചടിയാണെന്നേ തോന്നൂ! തൂവൽ, മഷിയിൽമുക്കി എഴുതുകയാണ് പതിവ്.

ക്ഷീണമായപ്പോൾ മുതൽ ദയറായിലെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ എല്ലാം തിരുമേനി എന്നെ ഏല്പിച്ചു. ഞാൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയുടെ ആലോചനപ്രകാരം ഭരണകാര്യങ്ങൾ നടത്തിവന്നു. ചിലപ്പോഴെല്ലാം തിരുമേനി കല്പിക്കും "എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പാറേട്ടേ മെത്രാച്ചനോട് ആലോചിച്ചേ നടത്താവൂ" എന്ന്.

1961 മുതൽ തിരുമേനിക്ക് ഓർമ്മക്കുറവും അസുഖങ്ങളും കൂടെക്കൂടെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അന്നുമുതൽ തിരുമേനിക്ക് യാതൊരു വിധത്തിലും

കോപമോ, ദേഷ്യമോ അശേഷം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല പലരേയും "കുഞ്ഞേ" "മകനേ" എന്നുമാത്രമാണ് വിളിച്ചുവന്നത്. ദിവസവും കുറ ഞ്ഞത് നാലുപ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാര്യമോർത്ത് തിരുമേനി കരയുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ദുഃഖിതന്മാരിൽ തലവനായ മാർ ബർസൗമായെപ്പോലെ ആയിരുന്നു.

ക്ഷീണം കൂടുതലായി തുടങ്ങിയപ്പോൾമുതൽ നമസ്കാരം മുറിയിൽ വച്ചായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞായറാഴ്ചയും ഇടദിവസവും പള്ളിയിൽവന്ന് വി. കുർബ്ബാനയനുഭവിക്കും. വളരെ ക്ഷീണമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ പള്ളി യിൽ വരാതിരിക്കുകയുള്ളു. പള്ളിയിൽ വന്നാൽ ഒരു മറവിയും ഇല്ല. നമസ്ക്കാരത്തിനും മറവി സംഭവിക്കുകയുമില്ല. "ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥി പ്പിൻ" എന്ന് അപ്പോസ്തോലൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ചിലപ്പോൾ ഉച്ചനമസ്ക്കാരവും, സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയും നാലും അഞ്ചും പ്രാവശ്യം നടത്തുമായിരുന്നു. അസുഖമായപ്പോൾമുതൽ നാലഞ്ചുവർഷമായി തിരു മേനിയുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞാൻ തന്നെയാണ് നടത്തിവന്നിരുന്ന ത്.

രാവിലെ ദിനചര്യകൾക്കുശേഷം നമസ്ക്കാരം; ഏഴുമണിക്ക് കാപ്പി കൊടുക്കും. അനന്തരം തിരുമേനി കസേരയിൽ കിടക്കും. എട്ടുമണിയോ ടടുക്കുമ്പോൾ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് ഒന്നു മയങ്ങും. ഒൻപതുമണിക്ക് എന്തെ ങ്കിലും മരുന്നോ, ടോണിക്കോ കൊടുക്കും. 12-ന് നമസ്ക്കാരം. തുടർന്ന് ഉച്ചഭക്ഷണം. അതിനുശേഷം കിടന്നുറങ്ങും. രണ്ടുമണിക്ക് എഴുന്നേല്ക്കു മ്പോൾ എന്തെങ്കിലും ശീതളപാനീയം കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കും. മൂന്നു മണിക്ക് പാലും ബോൺവിറ്റയും കൊടുക്കും. നാലുമണിക്ക് കാപ്പിയും പലഹാരങ്ങളും നല്കും. 5-ന് കുളിപ്പിക്കും. 5.30-ന് നമസ്ക്കാരം. അതി നുശേഷം ചിലപ്പോളൊക്കെ ഞാൻ കൈയേൽപിടിച്ച് മുറ്റംവഴി നടത്തു കയോ വീൽചെയറിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ട് പോവുകയോ ചെയ്യും. എട്ടുമ ണിക്ക് അത്താഴം നല്കും. വൈകിട്ട് ഊണില്ല. പാൽ, റൊട്ടി, ബിസ്കറ്റ് ഇവയാണ് പതിവായിട്ട് കഴിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് സൂത്താറാ കഴിഞ്ഞ് കിട ക്കും. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ദിനചര്യ. ഭക്ഷണമെല്ലാം ഞാൻ സ്പൂണിലെടുത്തു കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അല്പം കഴിച്ചശേഷം "ഇനിയും എന്റെ കുഞ്ഞ് കഴിച്ചോ" എന്ന് പറയു മായിരുന്നു. ഞാൻ നിർബന്ധിച്ചു കഴിപ്പിക്കും. അപ്പോഴൊന്നും ദേഷ്യ പ്പെടുകയില്ല. മതിയാവുമ്പോൾ തുപ്പിക്കളയും. അപ്പോൾ ഞാൻ നിറു ത്തും. ചിലപ്പോൾ തിരുമേനി അടുത്തുനിൽക്കുന്നവരോടും കല്പിക്കും. "ഇയ്യാളാണ് എന്റെ കാപ്പിക്കാരൻ" എന്ന്. തിരുമേനി ഇപ്പോഴും ജീവ നോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുവെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നത്. "കത്ത നാച്ചാ" എന്നുള്ള വിളികേൾക്കുന്നത് എനിക്ക് വളരെ രസകരമായിരുന്നു.

തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുമേനി കാലംചെയ്ത ഏപ്രിൽ 4-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച രാവിലെ ഞാൻതന്നെ വി. കുർബാന ചൊല്ലി. തിരുമേനിക്ക് വി. കുർബാന കൊടുത്തു. സുബോധത്തോടെ കാസായിൽനിന്നു വി. കുർബാന തിരുമേനി അനുഭവിച്ചു. കുരിശുവരയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ഞായറാഴ്ച രാത്രിയിൽ പ. തിരുമേനി കാലംചെയ്തു. ജീവൻ പോകുന്ന നിമിഷംവരെയും ഞാൻ വെള്ളം തൊട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി കാലംചെയ്യുന്നതിനു മൂന്നുദിവസം മുമ്പ് ഏറ്റവും ഒടുവിലായി എന്നോടു സംസാരിച്ചു. “കുഞ്ഞേ, ദൈവം കുഞ്ഞിനെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ” എന്ന്. ഞാൻ സംതൃപ്തനായി.

തിരുമേനിക്ക് ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം പ്രൈമറി തലത്തിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും പഴയസെമിനാരിയിൽ അഞ്ചുവർഷം പഠിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, മട്ടയ്ക്കൽ മല്പാനച്ചൻ എന്നിവരായിരുന്നു സെമിനാരിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മല്പാന്മാർ. അന്ന് തിരുമേനിയോടൊപ്പം കടുവുംഭാഗത്തച്ചൻ, പാമ്പാടിക്കണ്ടത്തിൽ വല്യച്ചൻ എന്നിവർ സെമിനാരിയിൽ പഠിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് 14 ഉം പാമ്പാടിക്കണ്ടത്തിലച്ചന് 9 ഉം കടുവുംഭാഗത്തച്ചന് 7 ഉം വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. എല്ലാ തിങ്കളാഴ്ചയും പാമ്പാടിയിൽ നിന്ന് നടന്ന് കോട്ടയത്തെത്തും. വെള്ളിയാഴ്ച മടങ്ങിപ്പോരും.

രസകരമായ ആ യാത്രകളെപ്പറ്റി തിരുമേനി വളരെ തമാശയായി പറയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. കടുവുംഭാഗത്തച്ചനോട് മുന്നോട്ടു നടക്കാൻ പറയുമ്പോൾ പുറകോട്ടു നടക്കും. സെമിനാരിയിലെ പഠനം കഴിഞ്ഞ് പാമ്പാടിപ്പള്ളിയിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് മഴപെയ്യാതെ വറ്റിവരണ്ട വേനൽക്കാലത്ത് ജനങ്ങൾ കുടിവെള്ളത്തിനായി കേഴുമ്പോൾ മൂന്നു ദിവസം പള്ളിയിൽ ഉപവാസം നടത്തി മഴപെയ്യിച്ചത്.

പ. തിരുമേനിക്ക് പക്ഷിമൃഗാദികളോടുള്ള സ്നേഹം എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പ്രാവുകൾക്കും മറ്റും തിരുമേനി തന്നെ നെല്ല് കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ദയറായിൽ നെല്ലില്ലെങ്കിൽ ദൂരെ നിന്നും നെല്ല് കൊണ്ടുവന്ന് കൊടുക്കും. തിരുമേനി എല്ലാദിവസവും പ്രാർത്ഥനകഴിഞ്ഞ് മദ്ബഹായുടെ ജനാലകൾ അടയ്ക്കുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ പ്രാവുകൾ പറന്നുവന്ന് പള്ളിമുറ്റത്തെത്തും. തിരുമേനി വരുന്നത് ആ സമയത്താണെന്നവയ്ക്കറിയാം. തിരുമേനിയെ കണ്ടാലുടൻ അവ ചിറകിട്ടടിച്ച് സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കും. അവ തിരുമേനിയുടെ ശരീരത്തിൽ വന്നിരിക്കും.

പ്രാവുകളെ കൂടാതെ കാക്കകൾക്കും ധാന്യവും റസ്ക്കും ബിസ്ക്ക

റ്റുമൊക്കെ നൽകുമായിരുന്നു. അതിനദ്ദേഹം പ്രത്യേക കാരണവും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഏലിയാ ദീർഘദർശിക്ക് മരുഭൂമിയിൽ ദൈവനിയോഗമനുസരിച്ച് അപ്പം കൊടുത്തത്; അതുപോലെ വനാന്തരങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവസന്യാസിമാർക്ക് ദൈവം ആഹാരം കൊടുക്കുന്നത് കാക്കകൾ മുഖേനയാണ്. അതുപോലെ മറ്റു ജന്തുക്കളോട് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹപ്രകടനത്തിന് അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ജീവജാലങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് മഹാപരിശുദ്ധന്മാരായവർക്കേ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഇപ്പോഴും അനേകം കാക്കകൾ ഇവിടെ വരാറുണ്ട്.

സഭാകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ തീക്ഷ്ണതയായിരുന്നു. മുറിമറ്റത്തെ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ബാവായോട് വളരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നു. പ. ബാവാ തിരുമേനിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് കശ്ശീശാ പട്ടവും റമ്പാൻ സ്ഥാനവും നൽകിയത്. ബാവാ തിരുമേനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടും അതിരറ്റ സ്നേഹമായിരുന്നു. പാമ്പാടിത്തിരുമേനിയെപ്പറ്റി അന്ന് ബാവാ പറഞ്ഞിരുന്നത്- എന്റെ റമ്പാച്ചൻ എന്നായിരുന്നു. മേടമാസത്തിൽ മുറിമറ്റത്തു ബാവായുടെ ശ്രാദ്ധപ്പെരുന്നാളിന് തിരുമേനി പാമ്പാക്കുടയിൽ പോകുമായിരുന്നു.

റമ്പാനായിരിക്കുമ്പോൾ കുറച്ചുകാലം പരുമല സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. അന്ന് പരുമലയ്ക്കു പോകുന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ പാമ്പാടിയിലുള്ള ആളുകൾ മുഴുവൻ ദുഃഖിച്ചു. പ്രായമായവരൊക്കെ കരഞ്ഞു. ആറു മാസത്തെ പരുമലവാസത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം തിരികെപോന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവർഷവും ഒരാഴ്ചക്കാലത്തോളം പരുമലയ്ക്കു പോയി ഉപവാസം എടുക്കുന്ന പതിവ് തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഉപവാസം കഴിഞ്ഞ് അവിടെ നിന്നു പോരുമ്പോൾ അവിടെയുള്ളവർക്കെല്ലാം കാപ്പി നൽകുമായിരുന്നു. തിരുമേനി ശെമ്മാശനായിരിക്കുമ്പോൾ പരുമല തിരുമേനിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പരുമല തിരുമേനിയോട് വളരെയേറെ ഭക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്.

സഭാസ്നേഹം വളരെ തീക്ഷ്ണമായിരുന്നു. ദയറായും അതിന്റെ വസ്തുവകകളും തിരുമേനിയുടെ സ്വന്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം കാലംചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് 1960-ൽ വസ്തുവകകളെല്ലാം സഭയ്ക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തു. എത്ര ഓർമ്മക്കുറവുള്ളപ്പോഴാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം പറയുമായിരുന്നു. 'എന്റെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാം സുറിയാനിസമുദായത്തിനായിരിക്കണം.'

സമാധാനത്തിൽ വളരെയേറെ ശുഷ്ക്കാന്തി കാട്ടിയിരുന്ന തിരുമേനിക്ക് കേസ്സ് എന്നു കേൾക്കുന്നതുതന്നെ വിഷമമായിരുന്നു.

തിരുമേനി ആദ്യകാലങ്ങളിലൊക്കെ കോപിഷ്ഠനാവാറുണ്ടായിരുന്നെ

ങ്കിലും പ്രായമായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദേഷ്യമൊക്കെ മാറി. എന്നോട് വള രെയേറെ സ്നേഹമായിരുന്നു.

വല്യബാവാ ശീമയിൽ സഭാസമാധാനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് പ. ബാവാ തിരുമേനിയോട് ചോദിച്ചു.

'ഗ്രീഗോറിയോസിനെ എന്തിനു കൊള്ളാം?'

പ. ബാവാ തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

'പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്രയും ഒരു പരിശു ദ്ധൻ മലങ്കരയിലില്ല.'

ഈ സംഭാഷണം ചെറിയ മഠത്തിൽ സ്കറിയാ കത്തനാരുടെ ശീമ യാത്ര എന്ന പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

തിരുമേനിയുടെ ഗുരുവായ മഠത്തിലാശാനോട് അദ്ദേഹത്തിന് തികഞ്ഞ ആദരവും സ്നേഹവുമായിരുന്നു. ഗുരുവിനും കുടുംബാംഗ ങ്ങൾക്കും അതുപോലെതന്നെ സ്നേഹവും ഭക്തിയും തിരിച്ച് ശിഷ്യ നോടുമുണ്ടായിരുന്നു. ആശാന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ തിരുമേനിയെ കണ്ടാ ലുടൻ കാൽതൊട്ട് വന്ദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ദീനാനുകമ്പയുടെ മൂർത്തിമദ്ഭാവമായിരുന്ന തിരുമേനിയുടെ ആഗ്ര ഹപൂർത്തീകരണമാണ് അഭയഭവൻ. അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് പണി ആരംഭിച്ചതാണെങ്കിലും അത് പൂർത്തിയായി കാണുവാൻ തിരുമേനിക്ക് സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുപ്പതാം അടിയന്തി രത്തിന് അഭയഭവൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചു.

സായാഹ്നങ്ങളിൽ വിശ്രമത്തിനായി ദയറാമുറ്റത്തുള്ള മാവിൻചുവട്ടിൽ തിരുമേനി ഇരിക്കുമ്പോൾ നേരെ എതിർവശത്തുയർന്നുനിൽക്കുന്ന കാട്ടാൻകുന്നു കണ്ട് അദ്ദേഹം അവിടെ പോകണമെന്ന് ആഗ്രഹം പ്രക ടിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പങ്ങടപ്പള്ളിയിൽ പോയപ്പോൾ തിരുമേനി തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചു. കാട്ടാൻകുന്നിന്റെ നെറുകയിൽനിന്നുകൊണ്ട് ദയറായും പരിസരവും നോക്കിക്കണ്ടു.

നോമ്പുകാലങ്ങളിൽ തിരുമേനി വളരെ നേരത്തെതന്നെ പള്ളി യിൽപോയി പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രഭാ തപ്രാർത്ഥന മൂന്നുമണിക്കാരംഭിക്കും. കുർബാനസമയത്ത് ചില പ്രധാ നഭാഗങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം കരയുമായിരുന്നു.

കുർബാനയ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഒരുക്കം വളരെ ചിട്ടയായിരുന്നു. എല്ലാം നന്നായറിയാമെങ്കിലും ഓരോ കുർബാനയുടെയും തലേന്ന് തക്സായും

മറ്റും എടുത്ത് വായിച്ചു നോക്കി ക്രമീകരിച്ചുവയ്ക്കും.

1948-ൽ ത്തന്നെ തന്റെ കബർമുറി പണിത് കബറുണ്ടാക്കി അതിനു മുകളിൽ കട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയിട്ട് അവിടെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. തിരുമേനി ചിലപ്പോഴൊക്കെ പറയാറുള്ള കാര്യമാണ്, ഭൂമിയിലെ ചൂട് ഇത്ര കഠിനമാണെങ്കിൽ നരകത്തിലെ ചൂട് എത്ര കഠിനമായിരിക്കും. "സ്വർഗ്ഗം പരിശുദ്ധന്മാർക്കുള്ളതാണ്. എനിക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഏറ്റവും താഴത്തെ അറ്റത്ത് ഒരു തണുപ്പുള്ള സ്ഥലം കിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു."

നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ നോമ്പുകൊണ്ടും നമസ്ക്കാരം കൊണ്ടും നേടിയ ആത്മശക്തി മാത്രമായിരുന്നു പ. പാമ്പാടിത്തിരുമേനിക്കും കൈമുതലായി ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഏകദേശം 16 വർഷക്കാലം അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി താമസിച്ച് ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച എനിക്ക് തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയും, പ്രാർത്ഥനയിലും, നോമ്പിലും ഉള്ള നിഷ്ഠയും നേരിട്ട് മനസിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടി അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ മുഖം ദർശിച്ചിരുന്നു. ലോകത്തേക്കാൾ അധികം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി ദീനദയാലുവായിരുന്നു. 1962 ഡിസംബർ 8-ാംതീയതി തിരുമേനിക്ക് ദയറായിൽവച്ച് കന്തീലാ ശുശ്രൂഷ നടത്തി. ആ ശുശ്രൂഷാമദ്ധ്യേ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി (പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ ബാവാ തിരുമേനി) പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ 'ഇപ്പോൾ ജീവനോടെയിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഭൗമികമായ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കാതെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഒരു തിരുമേനിയാണ് ഇദ്ദേഹം. നമ്മുടെ സഭയിൽ ഇതുപോലെ വേറൊരു തിരുമേനി ഇന്ന് ഇല്ല. ഞങ്ങളൊക്കെ ഭൗമികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും കൂടി ചിന്തിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ മരണത്തിനായി ഒരുങ്ങിക്കഴിയുന്നു.'

മരണത്തെപ്പറ്റിയും, മരണനാഴികയെപ്പറ്റിയും എപ്പോഴും ഓർക്കണമെന്ന് തിരുമേനി എല്ലാ പ്രസംഗത്തിലും പറയുമായിരുന്നു. 'മരണമുണ്ട് നിനക്കെന്നത് ഒരിക്കലും മറക്കൊല്ല' ഈ പദ്യഭാഗവും, മരണം, ന്യായവിധി, മോക്ഷം, നരകം ഈ 4 കാര്യങ്ങളും നാം എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാ ണെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസംഗത്തിൽ എടുത്തു പറയുമായിരുന്നു.

അത്ഭുതങ്ങൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു ആ ധന്യജീവിതം. യാദൃച്ഛികമായിട്ടാണെങ്കിലും മരണത്തിന്റെ കൃത്യസമയംപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാച്ചിൽ കുറിച്ചുകാണിച്ചിരുന്നു. മരണത്തിന് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്ക് മുമ്പ് അദ്ദേഹം തന്നെ അവസാനമായി വൈൻഡുചെയ്തിരുന്ന പോക്കറ്റ്

വാച്ച് 2 മണി 35 മിനിറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ നിശ്ചലമായി. തിരുമേനി കാലം ചെയ്തതും ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി 2.35-നായിരുന്നു.

നിരവധി വ്യക്തികൾക്ക് തിരുമേനിയിൽകൂടി രോഗസൗഖ്യവും അത്ഭുത സഹായങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അപൂർവ്വശക്തി പൊത്തമ്പുറം മലയുടെ നിറുകയിൽ വനമദ്ധ്യേ പടുത്തുയർത്തിയ പർണ്ണശാലയിലെ തപസൊന്നു മാത്രമായിരുന്നു. താബോർമല അന്നൊരു കൊടുംകാടായിരുന്നു. ആ വനത്തിൽ വന്യമൃഗങ്ങളെപ്പോലും ഭയപ്പെടാതെ കുടിൽ കെട്ടി പാർക്കുവാൻ യൗവ്വനത്തിൽ തന്നെ ഈ യോഗിക്കു കഴിഞ്ഞു. ഇന്ന് അഭയഭവൻ, ബാലഭവൻ, സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രം, സെൻട്രൽ സ്കൂൾ ആദിയായ സ്ഥാപനങ്ങളുള്ള ഇവിടം പട്ടണതുല്യമാണ്.

കേരളം ദർശിച്ചിട്ടുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികളിൽ അദ്വിതീയനായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനി. സാമൂഹ്യപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യസ്നേഹപ്രേരിതനായി അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവർക്കു വാരിക്കൊടുത്തു. 'കൊടുക്കുന്തോറും ഏറിടും' എന്ന ആപ്തവാക്യം എത്ര അന്വർത്ഥമായിരുന്നു ഈ ദിവ്യജീവിതത്തിൽ. അടുത്തു ചെന്നവർ എല്ലാം തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയോടെ തിരിച്ചുപോകുവാൻ, ഇത്ര അധികം കൊടുത്തവർ വേറെ ഇല്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. ആരുമാരുമറിയാതെ ദാനം ചെയ്യുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിർവൃതി നേടിയിരുന്നത്. കൂടെയുള്ളവരറിയാതെ 100 രൂപാ നോട്ടുകൾ യാചകർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു ദാനശീലനായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനി എന്ന് നേരിട്ട് അറിയാവുന്നതാണ്. വിലയേറിയ ഉപഹാരങ്ങൾ ലഭിച്ചതുപോലും അദ്ദേഹം ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പുതയ്ക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാതെ വന്നവന് തന്റെ പുതപ്പ് എടുത്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പഠിക്കാൻ പണമില്ലാത്തവർക്ക് പണം നൽകി പഠിപ്പിച്ചു. ഒരിക്കൽ അത്താഴത്തിനുള്ള അരി മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നറിഞ്ഞിട്ടും അതെടുത്ത് പാവങ്ങൾക്കു കൊടുത്തു. എന്നാൽ താമസിയാതെ ഒരു ചാക്ക് അരിയുമായി ഒരാൾ ദയറായിലെത്തുകയാണുണ്ടായത്.

ധനാഢ്യരെന്നോ, പാവപ്പെട്ടവരെന്നോ വിവേചനമില്ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റങ്ങൾക്ക്. എല്ലാവരിലും ഒരേ വ്യക്തിത്വം ദർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഈ അപൂർവ സമീപനം, യഥാർത്ഥ ജീവിതത്തിലുണ്ടാവുക എളുപ്പമായ കാര്യമല്ല. മഹത്തായ ആദർശങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചതിലല്ല; പ്രവർത്തിച്ചതിലായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനിയുടെ ജീവിതവിജയം. ഈ പരിശുദ്ധൻ സ്വജീവിതത്തിലൂടെ വരച്ചുകാണിച്ച മഹനീയമായ മാതൃകകൾ വരുംതലമുറയ്ക്ക് പ്രചോദനം നൽകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2

ആർദ്രസ്നേഹത്തിന്റെ മൃത്യുഞ്ജയ മന്ത്രം

പരിശുദ്ധ പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ യുഗാന്ത്യദർശനം

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

"വാത്സല്യ മക്കളെ, നാം എപ്പോഴും ഓർക്കേണ്ടതായ നാലു കാര്യങ്ങളുണ്ട്. മരണം, ന്യായവിധി, മോക്ഷം, നരകം."

പ്രസിദ്ധമായ പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ കൺവൻഷനിൽ, കോട്ടയം ഭദ്രാസനാധ്യക്ഷനായിരുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനി എല്ലാ വർഷവും നടത്തുന്ന അധ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിന്റെ സാരാംശമാണിത്. മിക്കവാറും വിഷയം ഒന്നുതന്നെ. പറയുന്ന രീതിയും ഒന്നുതന്നെ. പ്രസംഗമാകട്ടെ, വളരെ ചുരുങ്ങിയതും.

തിരുമേനി സ്വന്തമായി കണ്ടുപിടിച്ചു പറയുന്നതല്ല ഈ നാലു കാര്യങ്ങളും. പൗരസ്ത്യ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിൽ രൂഢമൂലമായ ആധ്യാത്മികതയുടെ ഭാഗമായി സന്യാസഗുരുക്കന്മാർ ശിഷ്യന്മാരെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്. എന്നാൽ, പാമ്പാടി തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ച് അവ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽതന്നെ, ഓർമയിലും ജീവിതശൈലിയിലും പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. സന്യാസികൾക്കു മാത്രമല്ല, സാധാരണ ലോകജീവിതം നയിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ആവശ്യമായ ചിന്തയായിട്ടാണു തിരുമേനി അതിനെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.

ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ മരണത്തിനും അതിനുശേഷമുള്ള നിത്യജീവനുമുള്ള ഒരുക്കമായിട്ടു കാണുന്ന ശക്തമായ ആധ്യാത്മികത മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലെങ്കിലും സഭയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ പശ്ചാത്തലം അപ്പോസ്തോലിക പ്രബോധനമായിരുന്നു. അതിൽ എടുത്തുപറയാവുന്ന ചിലതുണ്ട്.

1. യേശുക്രിസ്തു ഉടൻ രണ്ടാമതു വരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ, ഇഹലോകജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കാനുള്ള ഉദ്ബോധനം. "കർത്താവിന്റെ നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നതു"കൊണ്ട് (2 തെസ്സ. 2:1) "നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും ദേഹവും അശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി വെളിപ്പെടണം...." (1

തെസ്സ. 5:23). അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ അന്ത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരന്തര മനനം അനുപേക്ഷണീയമാണ്.

2. ഉടൻ കർത്താവു വീണ്ടും വരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയ്ക്കു ക്രമേണ മങ്ങലേറ്റു. എന്നാൽ, അതുകൊണ്ടു വ്യക്തിപരമായ നിലയിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഒരുക്കത്തിന്റെ ആവശ്യം ഒട്ടും കുറയുന്നില്ല. കാരണം ഓരോരുത്തരുടെയും മരണം അനിശ്ചിതമാണ്. ഒരാളുടെ മരണം അയാളെ സംബന്ധിച്ചു ലോകം അവസാനിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. “കൂടാരമായ ഞങ്ങളുടെ ഭൗമഭവനം അഴിഞ്ഞുപോയാൽ” (2 കോരി. 5:1) എന്താണു പിന്നെ സംഭവിക്കുക എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അപ്പോസ്തോലന്മാർക്ക് ഉറപ്പും ധൈര്യവും പ്രത്യാശയുമുണ്ടായിരുന്നു. “അതുകൊണ്ടു ശരീരത്തിൽ വസിച്ചാലും ശരീരം വിട്ടാലും ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവർ ആകുവാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു” എന്നു പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറയുന്നു (2 കോരി. 5:9). “ശരീരം വിട്ട് കർത്താവിനോടുകൂടെ വസിപ്പാൻ അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നെ”ങ്കിലും, ദൈവഹിതം ഈ ലോകത്തിൽ നിറവേറ്റുവാൻ തക്കവിധം, മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നു. “എനിക്കു ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭവും ആകുന്നു” (ഫിലി. 1:20–23).

3. നാം ലോകത്തിൽ പരദേശികളാണ്. ഇവിടെ നമുക്ക് നിലനിൽക്കുന്ന നഗരമില്ല. നമ്മുടെ പൗരത്വം സ്വർഗത്തിലാകുന്നു (2 കോരി. 5:6, എബ്രാ. 13:14). അതുകൊണ്ട് എത്രനാൾ ഇവിടെ ജീവിച്ചിരുന്ന് എന്തൊക്കെ നേടിയാലും, നാം ഇവിടെ വഴിയാത്രക്കാരെപ്പോലെയും പരദേശികളെപ്പോലെയും ഒന്നിനെയും സ്വന്തമെന്ന് എണ്ണുന്നില്ല. “കർത്താവിന്റെ വാഗ്ദാനപ്രകാരം നാം നീതി വസിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശത്തിനും പുതിയ ഭൂമിക്കുമായി കാത്തിരിക്കുന്നു” (2 പത്രോ. 3:13).

കേവലവും അപേക്ഷികവും

മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അപ്പോസ്തോലിക പ്രബോധനത്തെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സാക്ഷാൽക്കരിക്കാനുള്ള ക്രമീകൃത ജീവിതശൈലിയാണു പുരാതന സന്യാസപ്രസ്ഥാനം ആവിഷ്കരിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു ലോകജീവിതത്തിലെ എല്ലാത്തരം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും ലക്ഷ്യങ്ങളെയും, അന്ത്യന്യായവിധിയുടെയും നിത്യജീവന്റെയും കേവല വെളിച്ചത്തിൽ കാണുക, അതിനനുസരിച്ചു ലോകത്തെയും അതിന്റെ സകല വ്യാപാരങ്ങളെയും ആപേക്ഷികമായി വിവേചിച്ചറിയുക എന്നതായിരുന്നു ഈ ജീവിതശൈലിയുടെ പ്രത്യേകത. ഇങ്ങനെയുള്ള പൗരസ്ത്യ സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ചുരുക്കം ചില കണ്ണികളിലൊന്നായിരുന്നു പാമ്പാടി തിരുമേനി.

ഉദാഹരണമായി, നമ്മുടെ വീട്ടിൽനിന്നു വിലയുള്ള വസ്തുക്കൾ മോഷ്ടിച്ച ഒരു കള്ളനെ നാട്ടുകാർ പിടിച്ചു നമ്മുടെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കിയാൽ, അവനെ ശാരീരികമായി ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനോ, പോലീസിൽ ഏൽപിക്കുന്നതിനോ നാം തടസ്സം പറഞ്ഞെന്നു വരില്ല. കാരണം നമ്മുടെ നീതിബോധമനുസരിച്ചു മോഷണം പാപമാണ്. മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ സാമൂഹ്യദ്രോഹിയാണ്. അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടണം. ശിക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൻ ഇനിയും മോഷ്ടിക്കും. കുറേക്കൂടി ഹീനമായ തെറ്റുകൾ ചെയ്യും. മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ അങ്ങനെ കട്ടെടുത്ത് ആരും ജീവിക്കാൻ പാടില്ല... ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരിക്കും ലോകപ്രകാരമുള്ള നമ്മുടെ ന്യായചിന്ത.

എന്നാൽ, അങ്ങനെ ജനങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന കള്ളനോടു തിരുമേനി ദയാവായ്പു കാട്ടുന്നു. അവന്റെ ദാരിദ്ര്യവും ആവശ്യവും തിരിച്ചറിയുന്നു. അവനോടു ക്ഷമിച്ചു അവനെ സഹായിച്ചു യാത്രയാക്കുന്നു. ഇതുമൂലം ഇനി ഒരിക്കലും മോഷ്ടിക്കാനാവാത്തവിധം കള്ളന്റെ ഹൃദയത്തെ തിരുമേനി സ്പർശിക്കുന്നു. അവൻ മോഷ്ടിക്കാനിടയായ സാമൂഹ്യ - സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനഃശാസ്ത്രപശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചും ഒരു വീണ്ടുവിചാരം നടത്താൻ മറ്റുള്ളവരെ ഈ സംഭവം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലോകത്തിലുള്ള തന്റെ വസ്തുവകകൾക്കു കേവലമായ മൂല്യം (absolute value) ഉണ്ടെന്നും, അവ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ തന്റെ അസ്തിത്വം ഇല്ലാതാകുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഏതു മാർഗത്തിലും അവയെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നും വിചാരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. നിത്യജീവന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇവിടെയുള്ള സംഗതികളെ ആപേക്ഷികമായി കാണാനും വിലയിരുത്താനും, വേണ്ടിവന്നാൽ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയാനും സാധിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഇങ്ങനെ അസാധാരണമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയൂ. അതുകൊണ്ടു നിത്യജീവനോടു ബന്ധപ്പെട്ട മരണം, ന്യായവിധി, മോക്ഷം, നരകം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള തിരുമേനിയുടെ നിരന്തരമായ ഓർമയും ധ്യാനവും തന്റെ അനുദിന ജീവിതശൈലിയെ അസാധാരണമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു.

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതി

ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതിയും നിയമപരമായ മനുഷ്യനീതിയും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. രണ്ടിന്റെയും യുക്തികൾ തമ്മിൽ ഒരിക്കലും ചേരുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, വൈകിട്ട് അഞ്ചു മണിക്കു വന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ മാത്രം ജോലി ചെയ്തവനും, രാവിലെ ആറു മണി മുതൽ വൈകിട്ട് ആറു മണിവരെ ജോലിചെയ്തവനും ഒരേ കൂലി ലഭിക്കുന്നത്. അതേ യുക്തികൊണ്ടാണ് ഒരു കവിളത്ത് അടിക്കുന്നവനു മറ്റേ

കവിളും കാണിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നു കർത്താവ് പറഞ്ഞത്.

ഇതു ബുദ്ധികൊണ്ടു തിരിച്ചറിഞ്ഞാലും ഹൃദയംകൊണ്ടും ജീവിതം കൊണ്ടും തിരിച്ചറിയാൻ എളുപ്പമല്ല. മനുഷ്യസ്നേഹമുള്ള എല്ലാ നല്ല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സാമൂഹ്യനീതിയെക്കുറിച്ചു ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളും നീതി നടപ്പാക്കുന്ന സർക്കാരുകളുമൊക്കെ മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും യേശുക്രിസ്തു പറയുന്ന ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതി അവർക്കു മനസ്സിലാക്കാനോ നടപ്പാക്കാനോ കഴിയുകയില്ല. കാരണം, നമ്മുടെ സാധാരണ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെയും ക്രമസമാധാനത്തെയും അട്ടിമറിക്കുന്ന നീതിയാണത്. എന്നാൽ, മനഷ്യസമൂഹത്തിലും വ്യക്തികളുടെ ജീവിതങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നീതി ഇത്തരം അട്ടിമറികൾ നടത്തുന്നുണ്ട് എന്നതാണു വാസ്തവം. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ നീതിബോധം അത്തരം അനുഭവങ്ങളിലേക്കാണു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

യുഗാന്ത്യദർശനം

യുഗാന്ത്യദർശനം (Eschatology) എന്നൊക്കെയുള്ള കഠിനപദങ്ങളുപയോഗിച്ചു വേദപണ്ഡിതന്മാർ വ്യവഹരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളാണു മരണം തുടങ്ങിയ നാലു കാര്യങ്ങൾ. ഇവിടെ വർത്തമാനകാലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, നാം അവിടെ ഭാവിയിലേക്കു നോക്കി ലോകാവസാനത്തെക്കുറിച്ചും മരണാനന്തരജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും ചിന്തിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഇതിന്റെ വിവക്ഷ. പക്ഷേ, പാമ്പാടി തിരുമേനിയെപ്പോലെ വിശുദ്ധരായ വ്യക്തികൾ തിരിച്ചാണു കാണുന്നത്. അതായത് അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങോട്ടുനോക്കുക. ചരിത്രം അവസാനിക്കുകയും സകലവും അതിന്റെ ആത്യന്തികമായ പരിസമാപ്തിയിൽ വിലയംപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അനുഭവത്തെ ആത്മീയമായി സ്വാംശീകരിച്ച് അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തിരിഞ്ഞ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ചരിത്രത്തെ വീക്ഷിച്ചാൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന ചിത്രം വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും.

വർത്തമാനകാലചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ ജീവിക്കുന്ന നമുക്ക് എല്ലാറ്റിന്റെയും അർത്ഥം ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ശരിയായ അർത്ഥവും പരസ്പരബന്ധവും ദീർഘകാലപ്രത്യാഘാതങ്ങളുമൊന്നും നമുക്കു വ്യക്തമാവുകയില്ല. എന്നാൽ, എല്ലാറ്റിന്റെയും അന്ത്യബിന്ദുവിൽ നിന്നുനോക്കുന്ന ഒരാളിന് അവയെല്ലാം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും. യഥാർത്ഥത്തിൽ, പൗരസ്ത്യചിന്തയിൽ യുഗാന്ത്യദർശനം (eschatological perspective) എന്നു പറയുന്നത്, ഇത്തരം സമഗ്രമായ കാഴ്ചപ്പാടിനെക്കുറിച്ചാണ്. പക്ഷേ, നേർരേഖയിൽ നീണ്ടുനീണ്ടു പോകുന്നു എന്നു നാം സാധാരണ കരുതുന്ന രേഖീയ ചരിത്രത്തിന്റെ

(linear history) യുക്തിക്കനുസരിച്ച്, വർത്തമാനകാലത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ട്, അജ്ഞേയമായ ഭാവിയിലേക്കു നോക്കിയാണു നാം യുഗാന്ത്യ ദർശനം നടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. പാശ്ചാത്യവേദശാസ്ത്രം അങ്ങനെ യാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതും. മരണം തുടങ്ങിയ നാലു കാര്യങ്ങൾ എപ്പോഴും നമ്മുടെ സജീവമായ ഓർമയിൽ നിലനിർത്തണം എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന പാമ്പാടിതിരുമേനി അതല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പാശ്ചാത്യദൈവശാസ്ത്രം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത തിരുമേനിയെ സ്വാഭാവികമായും ആ കാഴ്ചപ്പാടു സ്വാധീ നിച്ചുമില്ല.

പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രക്രമത്തിന്റെയും സ്ഥലകാലങ്ങളുടെയും സമാപനബിന്ദുവിൽ സ്രഷ്ടാവ് സകലത്തെയും വിലയിരുത്തുകയും നന്മയെ തിന്മയിൽനിന്നു വേർതിരിക്കയും സകലത്തിന്റെയും അർത്ഥവും പരസ്പരബന്ധവും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന 'നിമിഷ'ത്തിൽ നിന്നു കൊണ്ടു സർവസൃഷ്ടിയെയും കാണാൻ കഴിയുന്നതാണു പൗരസ്ത്യ ചിന്തയിൽ യുഗാന്ത്യദർശനം. ഇതു ലോകയുക്തിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്കു ഭാഷ ഉപയോഗിച്ച് വിവരി ക്കാനാവില്ല. സ്ഥലകാലങ്ങൾ 'പുതപ്പുപോലെ ചുരുട്ടിമാറ്റി'ക്കഴിഞ്ഞാൽ പ്പിന്നെ 'നിമിഷം', 'കാഴ്ചപ്പാട്' എന്നൊക്കെ പറയുന്നതുതന്നെ യുക്തി വിരുദ്ധവും അർത്ഥശൂന്യവുമാണല്ലോ. ഈ യുഗാന്ത്യദർശനം ആധ്യാ ത്മികമായ ഒരുൾക്കാഴ്ചയാണ്. രേഖീയമായ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ കഴി യുമ്പോൾ തന്നെ ചില വിശുദ്ധാത്മാക്കൾക്കു ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന അന്തർ ദർശനമാണിത്. നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയും നിറഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേ ഹവും സകലവും ത്യജിക്കുന്ന ത്യാഗവും ദൈവസൃഷ്ടിയോടുള്ള ആഴ മായ ആർദ്രതയുമുള്ളവർക്കു ദൈവം കനിഞ്ഞു നൽകിയേക്കാവുന്ന ഉൾ ബോധമാണിത്.

ഇന്നും എന്നും

വ്യക്തിപരമായ ഒരനുഭവം ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ. സൺഡേസ്കൂൾ കുട്ടി കളായ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കൽ തിരുമേനിയെ കാണാൻ ചെന്ന സന്ദർഭം. അരി കിൽ നിർത്തി, 'ആകാശത്തിലുള്ള ബാവാ' എന്ന പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ചൊല്ലിയതു തെറ്റി. "ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള അപ്പം എന്നും ഞങ്ങൾക്കു തരണമേ" എന്നാണു ചൊല്ലിയത്. തോളിൽ ഒരു ചെറിയ അടി തന്നിട്ടു തിരുമേനി തിരുത്തിത്തന്നു: "ഞങ്ങൾക്ക് ആവ ശ്യമുള്ള അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ."

തീരെ ചെറുപ്പത്തിൽ സംഭവിച്ച ഇക്കാര്യം മറന്നുപോകാതെ വീണ്ടും വീണ്ടും മനസ്സിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭക്ഷണപ്രിയനായ ഒരു കുട്ടി തനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള

അപ്പം എന്നും കിട്ടണമെന്നാവും ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം അവസാനിക്കുന്നത്, ''എന്നും എന്നേക്കും'' (for ever and ever) അല്ലെങ്കിൽ "ഇന്നും എന്നേക്കും" (now and for ever) എന്നിങ്ങനെ ത്രിത്വസ്തുതി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന ഒരു പ്രയോഗമാണത്. നിത്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണത്. കുട്ടികൾക്ക് അതു മനസ്സിലാവില്ലെങ്കിലും പ്രാസഭംഗി ഓർമയിൽ തങ്ങിനിൽക്കും.

'ഇന്നും' 'എന്നും' തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാതലായ ഒന്നാണ്. 'ഇന്നു'കൾ കൂട്ടിവച്ചാൽ 'എന്നു'മാവില്ല. കാലത്തെ അനന്തമായി വലിച്ചുനീട്ടുന്നതല്ല നിത്യത. കാലത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയാണ് 'ഇന്ന്' അഥവാ 'ഇപ്പോൾ.' ഇന്ന് ആവശ്യമായ അപ്പം തരേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാനാണ് കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചത്. ഇന്നു കഴിച്ചാൽ, നാളെയും വിശക്കും. ഇപ്പോൾ കഴിച്ചാൽ, അൽപം കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും വിശക്കും.

വർത്തമാനകാലത്തിലാണു നാം ജീവിക്കുന്നത്. ഓരോ നിമിഷവും ദൈവകൃപയിലാണു നാം പുലർത്തപ്പെടുന്നത്. ഈ നിമിഷത്തിന്റെ അപ്പം – ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും – ലഭിക്കാനാണു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടന്ന ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു ലഭിച്ച മന്നാ 'ഇന്ന'ത്തേക്ക് മാത്രമായിരുന്നല്ലോ. അതു പിന്നത്തേക്കു സൂക്ഷിച്ചുവച്ചവർക്കു നിരാശയാണു ലഭിച്ചത്. ആർത്തിയോടെ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ വാരിക്കൂട്ടിയവർക്കും തീരെക്കുറച്ചു വാരിയെടുത്തവർക്കും ഒരുപോലെ, ഇന്നത്തെ ആവശ്യത്തിനു മാത്രം കിട്ടി.

വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ 'ഈ നിമിഷ'ത്തെക്കുറിച്ചു പൂർണബോധ്യമുള്ള വ്യക്തിക്കു മാത്രമേ, 'ഇന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള അപ്പ'ത്തിനുവേണ്ടി ആത്മനിറവോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാനാവൂ. ഇതു തീഷ്ണമായ ഒരുതരം കാലബോധമാണ്. മരണത്തെയും യുഗാന്ത്യത്തെയും ധ്യാനിച്ചു കഴിയുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനിയെപ്പോലെയൊരാൾക്ക്, ഇങ്ങനെ വർത്തമാനകാലത്തെക്കുറിച്ച് എങ്ങനെ അവബോധമുണ്ടാകും എന്നു നമുക്കത്ഭുതം തോന്നാം. സകലവും ത്യജിക്കുന്ന, സകലത്തെയും കാലാതീതമായി കാണുന്ന വ്യക്തികൾക്കാണ്, ലൗകികരെക്കാൾ, വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും മാധുര്യവും നന്നായി അറിയാനാവുന്നത്. ശ്രീബുദ്ധനെക്കുറിച്ചൊരു കഥയുണ്ട്, പ്രമുഖനായ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു: ഗുരോ, അങ്ങയുടെ സന്യാസിശിഷ്യന്മാർ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്? ബുദ്ധൻ പറഞ്ഞു: 'അവർ നടക്കുകയും ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.' ചോദ്യകർത്താവിന് അത്ഭുതം. എല്ലാവരും ഇതൊക്കെത്തന്നെയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്! പിന്നെ ബുദ്ധസന്യാസിമാർക്ക്

എന്തു വ്യത്യാസം? അവിടെയാണു ബുദ്ധമതത്തിലെ ദീപ്തമായ അവബോധം അഥവാ ശ്രദ്ധ (mindfulness) എന്ന ആശയം വ്യക്തമാവുന്നത്. വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷവും അർത്ഥപൂർണമാക്കുന്ന ദീപ്തമായ മനോവ്യാപാരമാണു സന്യാസി അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. ലൗകിക മനുഷ്യൻ നടക്കുകയും ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയല്ല, സന്യാസി ചെയ്യുന്നത്. പ്രകാശിതമായ ബോധത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് എത്ര നിസ്സാരമെന്നു തോന്നാവുന്ന ശരീരധർമവും ലോകവ്യവഹാരവും നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇന്നത്തെ അപ്പത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ സന്യാസപാരമ്പര്യവും മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ഭാരതത്തിലെ ബൗദ്ധസന്യാസപാരമ്പര്യവും തമ്മിൽ ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള സമാനത ശ്രദ്ധേയമാണ്.

മരണമുറി

പാമ്പാടി തിരുമേനി വാർധക്യകാലത്തു പള്ളിയോടുചേർന്നു തന്റെ സ്വന്തം കബർമുറി പണിതിരുന്നു. നോമ്പുകാലങ്ങളിലും മറ്റും വളരെ സമയം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ധ്യാനത്തിനുമായി അതിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചിരുന്ന കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ അത്ഭുതവും ഭയവും ഉണ്ടാക്കിയ സംഗതിയായിരുന്നു അത്. പള്ളിയുടെ സെമിത്തേരിയിൽ ഒറ്റയ്ക്കുപോകുന്നതും മറ്റും ഉളവാക്കിയിരുന്ന ഭയം ഞങ്ങൾക്കറിയാമായിരുന്നു. മരിക്കുന്നതിനു മുൻപു തന്നെ ഒരാൾ സ്വന്തം ശവക്കുഴിയുണ്ടാക്കി, അതിന്റെ മുകളിൽ സ്ലാബിട്ടിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അന്ന് ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

പിൽക്കാലത്താണ്, മരണഭയത്തെ മറികടന്ന വിശുദ്ധനായ ആ തിരുമേനി എന്താണു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്ന് അൽപമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഒരു സന്യാസിയുടെ ജീവിതം മരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പാണ് എന്നു സന്യാസപ്രസ്ഥാനം പഠിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരന്തരധ്യാനം ആവശ്യമായി വരുന്നു. ഇവിടെയാണ് ഒരു സന്യാസിയും ലൗകികജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസങ്ങളിലൊന്ന്. ലൗകികൻ ഏറ്റവും അധികം ഭയപ്പെടുന്നതു മരണത്തെയാണ്. ഒരളവിൽ എല്ലാ ജീവികളും അങ്ങനെയാണ്. മനുഷ്യേതരജീവികൾ വാസനാബലംകൊണ്ടു മരണത്തിൽനിന്നു കുതറിമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ബുദ്ധികൊണ്ടും ശാസ്ത്രീയവൈദ്യവിദ്യകൊണ്ടും മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ലൗകികമനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും ശാന്തമായ മനസ്സോടെ മരണത്തെ നേരിടുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല.

എന്നാൽ, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളെ യുഗാന്ത്യദർശനത്തിലൂടെ മുൻകൂട്ടി കാണുന്ന സന്യാസി ബോധപൂർവം, സമചിത്തതയോടെ മരണത്തിനായി തയ്യാറെടുക്കുന്നു. 'വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെയിരിക്കുന്നത് എനിക്കേറെയിഷ്ടം' എന്നു പറയുന്ന പൗലോസ് ശ്ലീഹാ ഇങ്ങനെ മരണത്തെ സന്തോഷപൂർവം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. കാരണം, ഞെരുക്കവും ഞരക്കവുമുള്ള ഈ ഇടുങ്ങിയ ക്ഷണികജീവിതത്തെ പ്രകാശപൂർണമായ നിത്യമണവറയുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കാനുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയും ആത്മധൈര്യവും നേടിയ വിശുദ്ധനായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

പരദേശിയായി കഴിയുന്ന ആൾ എത്രമാത്രം സന്തോഷത്തോടെയാണോ തന്റെ സ്വന്തം ഭവനത്തിലെത്തുന്ന ഭാവിസന്ദർഭം മനസ്സിൽ കാണുന്നത് അതുപോലെയാണ് ഈ ലോകജീവിതം നയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും മരണത്തിന്റെ വാതിലിലൂടെ സ്വന്തം ഭവനത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ തീഷ്ണമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഒരു തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രത്തിലേക്കു വലിയ ആത്മീയ ഒരുക്കത്തോടെയും ആഗ്രഹത്തോടെയും ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്ന തീർത്ഥാടകൻ താൻ സന്ദർശിക്കാൻ പോകുന്ന പള്ളിയുടെ ഗോപുരത്തിന്റെ അതിവിദൂരദർശനം ആദ്യമായി ലഭിക്കുമ്പോൾ ആനന്ദപൂർണനായിതീരുന്നതുപോലെയാണു വിശുദ്ധന്മാർക്കു മരണത്തിന്റെ വിദൂരദർശനം. മരണത്തെ ഭയപ്പെടുകയും അതിൽനിന്നു തെറ്റിയൊഴിയാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ലൗകിക മനുഷ്യർക്ക് ഇതൊരിക്കലും മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല.

ഉയിർപ്പിന്റെ ഉത്സവം

ഓർത്തഡോക്സ് ആധ്യാത്മികതയിൽ ഏറ്റവും വലിയ വിജയമായി കരുതുന്നതു മരണഭയത്തിന്മേലുള്ള വിജയമാണ്. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ തിന്മകളും ഉത്ഭവിക്കുന്നതു മരണഭയത്തിൽ നിന്നാണ്. മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങളായ ആർജനത്വരയും അക്രമവാസനയും ഉപഭോഗാസക്തിയും ഇന്ദ്രിയ സുഖാന്വേഷണവും മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു സന്യാസജീവിതത്തിലും പൊതുവേ ആധ്യാത്മികതയിലും മരണഭയത്തെ മറികടക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടമായി കരുതപ്പെടുന്നത്. തന്റെ സ്വന്തം ശവക്കുഴിയുടെമേൽ പാദങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ച് പ്രശാന്തമാനസനായി ദൈവസ്തുതി നടത്തുന്ന ഒരാൾ ഈ ആത്യന്തികഭയത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുകയാണ്.

കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് ഐക്കൺ ചിത്രത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു കബറിന്റെ ഇരുട്ടിന്മേൽ പ്രകാശപൂർണനായി നിലകൊള്ളുന്നതു കാണാം. തന്റെ പാദ

ങ്ങൾക്കടിയിൽ, വായ് പിളർന്നുനിൽക്കുന്നതു ശവക്കുഴിയുടെ അന്ധകാരമാണ്. പാതാളത്തിന്റെ ഗോപുരകവാടങ്ങൾ അവിടെ തകർന്ന് ഛിന്നഭിന്നമായിരിക്കുന്നു. നിരാശയുടെയും മരണത്തിന്റെയും ശൂന്യതയുടെയും ഇരുട്ടിന്മേൽ ജീവന്റെ പ്രകാശം വെന്നിക്കൊടി നാട്ടുന്നു. പാതാളത്തിലമർന്നിരുന്ന ആദമിനെയും ഹവ്വയെയും ഇരുവശത്തുനിന്നും യേശു തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ കരങ്ങൾ നീട്ടി ജീവനിലേക്കു വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നു.

സ്വന്തം കുഴിമാടത്തിനു മുകളിലിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പാമ്പാടിതിരുമേനിയുടെ ചിത്രം ആരെങ്കിലും ഐക്കൺ ശൈലിയിൽ വരച്ചാൽ, അതിനു മാതൃക മറ്റൊന്നുമായിരിക്കില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മേൽസൂചിപ്പിച്ച ഉയിർപ്പുരംഗം മാത്രമായിരിക്കും അതിന്റെ മാതൃക.

മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതിരുകടന്ന ചിന്ത രോഗാതുരമായ (morbid) മനസ്സിനെയാണു കാണിക്കുന്നതെന്ന് ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രം പറയുന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ശരിയാണത്. പക്ഷേ, ഇപ്പറഞ്ഞ ഐക്കൺ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഉയിർപ്പുരംഗവും അത് ആഘോഷിക്കുന്ന മൃത്യുഞ്ജയ മഹോത്സവവും മനസ്സിലാക്കാൻ ആ മനഃശാസ്ത്രത്തിനു ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറയാണല്ലോ ഉയിർപ്പിന്റെ സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന സംഗതികളിലൊന്ന്. ശൂന്യമായ കബർ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, മരണത്തിന്റെ ശക്തിയെ മരണം മൂലം മായ്ച്ചുകളഞ്ഞവനെ പിടിച്ചുവയ്ക്കാനാവാത്തതിന്റെ നിസ്സഹായ ശൂന്യതയാണ്. ഒരു വശത്ത്, നാമെല്ലാം നമ്മുടെ സ്വന്തം ശവക്കുഴിയുടെ മുകളിലാണ് ഇരിക്കയും ചരിക്കയും ചെയ്യുന്നത്. കാരണം നാമെല്ലാം മരിക്കും. മറുവശത്ത്, ക്രിസ്തുവിലുള്ള നമ്മുടെ ജയകരമായ പ്രത്യാശമൂലം, ആ ശവക്കുഴിയുടെ ശൂന്യത ഒരിക്കലും നമ്മെ പിടിച്ചു വയ്ക്കുകയില്ല എന്ന ബോധ്യത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുന്നു. 'മനുഷ്യൻ ജനിക്കുന്ന നിമിഷം മുതൽ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്' എന്ന ദാർശനിക നിരീക്ഷണം വാസ്തവമാണെന്നു നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ, ഈ മരണവും ദ്രവത്വവും അതിന്റെ സ്വന്തം ശൂന്യതയിലേക്കു ചരിക്കുന്നു. മരണഭയത്തെ മറികടക്കുന്ന സിദ്ധന്മാർ ശൂന്യതയെ മറികടന്നു ജീവനിലേക്കും ചരിക്കുന്നു. സ്വന്തം കബർമുറിയിൽ ഇരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പാമ്പാടി തിരുമേനി നമുക്കു നൽകുന്ന സന്ദേശം പകൽപോലെ വ്യക്തമാണ്.

ഹൃദയത്തിന്റെ കണ്ണീർ

ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ 'അമേരിക്കൻ സാർ' എന്ന് എല്ലാവരും വിളിച്ചിരുന്ന വളരെ മാന്യനായ പ്രായമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആശാൻപള്ളിക്കൂടം പോലെയൊരു പാഠശാല സ്വന്തം വീട്ടിൽ നടത്തി

യിരുന്നു. കൊച്ചുകുട്ടികളെ മലയാളവും ഗണിതവും പഠിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷിലും സുറിയാനിയിലും, ഞങ്ങൾ അന്ന് ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത മറ്റേതോ ഭാഷകളിലുമൊക്കെ എണ്ണാനും അക്ഷരമാല ഉരുവിടാനും പ്രാർത്ഥിക്കാനും പഠിപ്പിക്കും. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്തു ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യത്തിൽ ചേർന്ന് മധ്യപൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും അദ്ദേഹം താമസിച്ചതായിട്ടാണറിവ്. അങ്ങനെയായിരിക്കണം, 'അമേരിക്കൻ' വിശേഷണം നാട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയത്. പഴയ സെമിനാരിയിലും ചെറുപ്പത്തിൽ അദ്ദേഹം താമസിച്ചിട്ടുണ്ടത്രേ. പഴയ സെമിനാരിയിലെ കഥ പറയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശന്റെ കാര്യം രണ്ടുമൂന്നു തവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വൈകിട്ടു പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും ചാപ്പലിൽ നിന്നുപോയാലും കുറിയാക്കോസ് ശെമ്മാശൻ അവിടെയിരിക്കും. ശെമ്മാശൻ ഏകാന്തതയിൽ അനർഗളമായി കണ്ണീരൊഴുക്കി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം പലതവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ശെമ്മാശനാണ് പിന്നീടു പാമ്പാടി തിരുമേനിയായിത്തീർന്നത്.

കണ്ണീരോടെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയമായ ആർദ്രതയുടെ രഹസ്യം. പൗരസ്ത്യ ആധ്യാത്മിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ശരിയായ പിന്തുടർച്ചയാണ് ഇവിടെ നാം കാണുന്നത്. ഒരു സന്യാസിക്കു ജീവിതമെന്നത് അനുതപിക്കാനുള്ള വേദിയാണെന്ന് ആ തപോപൈതൃകം പഠിപ്പിക്കുന്നു. അനുതാപത്തിന്റെ കണ്ണീർ ആർദ്രസ്നേഹത്തിന്റെ ജലധാരയുമാണ്. നിനവേയിലെ വി. ഇസഹാക്ക് (ഏഴാം നൂറ്റാണ്ട്) പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ സർവസൃഷ്ടിയോടുമുള്ള ആർദ്രസ്നേഹത്താൽ, ഒരുവനു വറ്റിപ്പോകാത്ത കണ്ണീർപ്രവാഹം ഉണ്ടാകാം. അതു സ്വന്തം പാപങ്ങളെയോ മറ്റുള്ളവരുടെ പാപത്തെയോ ഓർത്തുള്ള പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ കണ്ണീർ മാത്രമല്ല, ശുദ്ധമായ ആനന്ദത്തിന്റെ, ആർദ്രമായ കരുണയുടെ അവസാനിക്കാത്ത മിഴിനീർ പ്രവാഹവുമാകാം. അതു കരുണാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തിന്റെ കണ്ണുനീരായി സകലത്തെയും ആർദ്രമാക്കുന്നു. പാമ്പാടി തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ ദർശനത്തിന്റെ രഹസ്യം മറ്റൊന്നായിരുന്നില്ല.

('പ. പാമ്പാടി തിരുമേനി: ആധികാരിക പുസ്തകം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലേഖനം.)

3

ഒരു നല്ല ഇടയൻ

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്

കോട്ടയം ഇടവകയുടെ കാലം ചെയ്ത അഭിവന്ദ്യ കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പാമ്പാടിത്തിരുമേനി) പലതുകൊണ്ടും നമ്മുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന ഒരു മഹാസാത്വികനായിരുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രൈസ്തവ സഭയിൽ നിലനിന്നുപോന്നതും ഇപ്പോൾ കാണെക്കാണെ അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ചില സമുന്നത പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ മഹൽ സാക്ഷിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ഒന്നാമതായി പുരാതന ക്രൈസ്തവ താപസന്മാരെപ്പോലെ ധ്യാനാത്മകമായ നിഷ്ക്രിയത ജീവിതത്തിലുടനീളം അദ്ദേഹം പുലർത്തിയിരുന്നു. ആധുനിക ലോകത്തിന് ഒട്ടും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു ജീവിത ശൈലിയാണിത്. 'സമയം പണമാണ്' എന്ന സൂക്തം പാശ്ചാത്യ വ്യാവസായിക സംസ്ക്കാരമാണ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. മനുഷ്യ പുരോഗതിയുടെ ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിൽ ഇതാവശ്യമായിരിക്കാം. ഇത്തരം സംസ്ക്കാരത്തിൽ വളരുന്ന പലർക്കും, ഒന്നും ചെയ്യാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചും ധ്യാനിച്ചും 'സമയം വെറുതെ കളയുന്ന' മനുഷ്യരോട് പൊതുവെ വലിയ ബഹുമാനമില്ല. പുരാതനകാലത്തു തന്നെ പല ആളുകളും സന്യാസിമാരെക്കുറിച്ച് ഈ ആക്ഷേപം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. ധ്യാനത്തിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടും ഉറങ്ങിയും വെറും അലസതയ്ക്ക് സന്യാസത്തിന്റെ കാവി നിറം കൊടുക്കുന്ന സന്യാസിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നത് വിസ്മരിച്ചു കൂടാ.

നിശ്ശബ്ദവും നിസ്തന്ദ്രവുമായ പ്രാർത്ഥന ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന പൂർണ്ണബോധ്യം പാമ്പാടിത്തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ബാഹ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ട് ജീവിതത്തെ ചടുലവും തിരക്കേറിയതുമാക്കിത്തീർക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചില്ല. പ്രവർത്തനം പ്രാർത്ഥനയേക്കാൾ താണതാണെന്നുള്ള വിചാരം കൊണ്ടല്ല അങ്ങനെ ചെയ്തത്. നല്ല പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നവരെ അദ്ദേഹം അഭിനന്ദിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവവിളി ലോകത്തിനു വേണ്ടി ജാഗ്രതയോടെ പ്രാർത്ഥിപ്പാനുള്ളതാണെന്ന് തിരുമേനി മനസ്സിലാക്കി.

സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിൽ, 'ലോകത്തോടുള്ള വിരക്തി' എന്ന് പലരും

നിഷേധാത്മകമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന മനോഭാവത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയമായ ഉള്ളടക്കം ഇതാണ്-ലോകത്തെ മുഴുവൻ സ്നേഹപൂർവ്വം ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുക. ഇതിനുവേണ്ടി ലോകത്തിൽ നിന്ന് അൽപ്പം വിട്ടുനിൽക്കേണ്ടി വരുന്നു. സാധാരണക്കാർ നോക്കുമ്പോൾ ഈ വിരക്തിയിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യമുണ്ട്. ലോകം മുഴുവൻ ഓടിനടന്ന് പ്രവർത്തന സമുദ്രത്തിൽ മുഴുകാത്തവർക്ക് എങ്ങിനെയാണ് ലോകത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുക? ആഴമായ എല്ലാ സത്യങ്ങളെയും പോലെ ഇതും വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ ആവരണമണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാർശനികൻ "കാണുന്നവനാ"ണ്, പക്ഷേ കാണാനുള്ള പുറത്തെ കണ്ണുകൾ അടയ്ക്കുന്നവനാണ് യഥാർത്ഥ ദാർശനികൻ. സന്യാസി ലോകത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിയയനുഷ്ഠിക്കാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. പക്ഷേ യഥാർത്ഥ സന്യാസിയിൽ "നിഷ്ക്രിയത"യാണ് നാം കാണുക. ഇതു ബോധ്യപ്പെടാത്തതു കൊണ്ടായിരിക്കാം പല സന്യാസിമാരും സാധാരണ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തരായി കാണപ്പെടാത്തത്. ക്രിസ്തീയ സഭയെന്നുവച്ചാൽത്തന്നെ സമ്പൂർണ്ണമായും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ഒരുപകരണം മാത്രമാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കയും അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ധാരാളം ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളെ ഇപ്പോൾ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സന്യാസത്തിന്റെ പ്രമുഖമായ ഒരർത്ഥം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച വ്യക്തിയാണ് പാമ്പാടിത്തിരുമേനി.

രണ്ടാമതായി, അതിഥി സൽക്കാരത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയ മൂല്യം അസാധാരണമായ ശക്തിയോടെ നമുക്ക് കാണിച്ചു തന്നു മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി. പുതിയനിയമത്തിൽ ക്രിസ്തീയ നന്മകളുടെ പട്ടികയിൽ അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ട് (റോമ. 12:13; എബ്രാ. 13:2; 1 തിമോ. 3:2; 1 പത്രോ. 4:9). കർത്താവ് പലരുടെയും സൽക്കാരം സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. സന്യാസ സമൂഹങ്ങൾ ആദിമുതലേ അവരുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ സന്ദർശകരെ സ്വീകരിച്ച് ഉപചരിച്ചിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ഇതിന്റെ യഥാർത്ഥമൂല്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പല ആളുകളും തങ്ങളുടെ സാമൂഹ്യ നിലവാരത്തിൽപ്പെട്ടവരെ സൽക്കരിക്കുന്നത് മാത്രമാണ് അതിഥി സൽക്കാരം എന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികമായി ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള പലരും ഇന്ന് അതിഥി സൽക്കാരമെന്ന പേരിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതു പലതും ലജ്ജാവഹവും യാതൊരു മാനുഷിക മൂല്യവും ഇല്ലാത്തതുമാണ്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള സഹോദരഭാവത്തിൽ നിന്നുദിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴമായ ഔദാര്യവും സ്നേഹവുമാണ് ആതിഥ്യത്തെ ക്രിസ്തീയ സുകൃതമാക്കുന്നത്. സ്വന്തകാര്യ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി സൽക്കരിക്കുന്നവരുണ്ട്. നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആതിഥ്യമര്യാദ ആചരിക്കുന്നവരു

ണ്ട്. മാന്യതയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ ശുദ്ധമായ സ്നേഹത്തിന്റേയും സൗഹൃദത്തിന്റേയും ബഹിർസ്ഫുരണമായി അതിഥികൾക്ക് സ്വാഗതമരുളുന്നവരുമുണ്ട്.

പൂർണ്ണമായി സ്വയം മറ്റുള്ളവരുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നൽകുവാനുള്ള അദമ്യമായ ആഗ്രഹമാണ് ക്രിസ്തീയമായ ആതിഥ്യത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. തനിക്കുവേണ്ടി ഒന്നും കരുതിവയ്ക്കാതെ, വരുന്നവരുടെ വലിപ്പചെറുപ്പം നോക്കാതെ, സ്നേഹം കനിയുന്ന മനസ്സോടെയാണ് പാമ്പാടിത്തിരുമേനി സന്ദർശകരെ സ്വീകരിച്ചത്. ആതിഥ്യത്തെ വി. കുർബാനയുടെ അന്തഃസത്ത ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വയം കാഴ്ചയർപ്പണമാക്കി തിരുമേനി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. അതുമൂലം തിരുമേനിയുടെ അടുത്തുവന്ന യാചകരും, തീർത്ഥാടകരും, സമ്പന്നരായ സന്ദർശകരും കൊച്ചുകുട്ടികളും ഒരുപോലെ 'ദൈവരാജ്യത്തിലെ വിരുന്നിന്റെ' മുൻരുചി നേടി തിരിച്ചുപോയി. ഇവിടെ ആതിഥ്യത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയമായ അർത്ഥം പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുന്നു.

മൂന്നാമതായി, സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന തിരുമേനി ഒരു ഭരണകർത്താവെന്നതിലുപരിയായി ഇടയനും ആത്മീയ പിതാവുമായിരുന്നു. ശരിയായ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യത്തിൽ എന്നും ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. റോമൻസഭയിലും ബൈസന്റയിൻ (ഗ്രീക്ക്) രാജകീയ സഭാപാരമ്പര്യത്തിലും മെത്രാപ്പോലീത്താ ഭരണകർത്താവാണെന്ന ആശയം കൂടെക്കൂടെ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ ഗോത്രത്തലവനാണ് എന്ന ചിന്ത ചില കിഴക്കൻസഭകളിലും കാണാം. പക്ഷേ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്തിന് നൽകിയ വികലമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് ഇവ. ഇത്തരം വൈകല്യത്തിനെതിരെ നിലകൊണ്ട്, ശരിയായ പാരമ്പര്യം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച അനേകം മേൽപ്പട്ടക്കാർ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരിലൊരാളായിരുന്നു പാമ്പാടിത്തിരുമേനി.

ഏതാണ്ട് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽതന്നെ സന്യാസിമാരിൽനിന്ന് എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന രീതി വ്യാപകമായിത്തുടങ്ങി. വിവാഹിതരായ ചുരുക്കം ചില മേൽപ്പട്ടക്കാർ പിന്നീടുണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും സന്യാസപ്രസ്ഥാനം അതിശക്തമായതോടെ മെത്രാന്മാർ സന്യാസിമാരായിരിക്കണം എന്ന ചിന്തയ്ക്കാണ് പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചത്. നല്ല ആത്മീയ ഗുരുവും പിതാവുമായിരിക്കാൻ പല ശ്രേഷ്ഠ സന്യാസിമാർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയമോ ലൗകികമോ ആയ പ്രശ്നങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്നവർ ഉപദേശത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി ഇത്തരം ഗുരുക്കന്മാരുടെ അടുത്തേക്കാണു പോയത്. ഈ ഗുരുക്കന്മാർ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നിലവാരം കൊണ്ടോ വാക്ചാതുരികൊണ്ടോ അല്ല ജനങ്ങളെ അകർഷിച്ചത്. നിരന്തരമായ തപസ്സിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും അവർക്ക്

ലഭിച്ച വിവേകശക്തിയും ദൈവസാന്നിധ്യവും അവരുടെ അടുത്തു വന്നവർക്ക് പ്രകാശവും ശക്തിയും നൽകി. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരായി ഉയർത്തുവാൻ ജനങ്ങൾ എപ്പോഴും അതിയായ ഉത്സാഹം കാണിച്ചിരുന്നു. നല്ല ഇടയനായ കർത്താവിനെ അനുകരിച്ച്, ആടുകളെ ഭരിക്കുന്നതിലുപരി, അവയെ സ്നേഹപൂർവ്വം കരുതുകയും വഴി നടത്തുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇത്തരമൊരു ഇടയശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നു പരിശുദ്ധനായ പാമ്പാടിത്തിരുമേനി.

തിരുമേനി തെളിയിച്ച ആത്മാവിന്റെ ദീപം നമ്മെ എന്നും വഴിനടത്തട്ടെ.

(ഓർത്തഡോക്സ് യൂത്ത് മാസികയിൽ എഴുതിയ എഡിറ്റോറിയൽ)